SPALIS | 1977 | OCTOBER

SKAUTU AIDAS

SPALIS 1977 OCTOBER

SKAUTU AIDAS

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Įsteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - $5.00, pusei metų - $3.00, atskiro nr. kaina - 50c.
Garbės prenumerata - $10.00, garbės leidėjo prenumerata - $25.00.

Vyr. redaktorė - **v.s. Sof. Jelionienė**, 6111 So. California Ave., Chicago, Ill. 60629

Red. pavaduotojas - **s. B. Vosylius**
Techninis redaktorius - **v.s. Vl. Vijeikis**
Redakcijos nariai: **ps. R. Fabijoniene, vyr.sk. vyr.sl. D. Petreikytė, v.s. O. Rozniekienė, v.o. O. Saulaitienė, v.s. A. Saulaitis, SJ, v.s. Br. Žalys, Australija**

Administratorius: - **s. A. Orentas**, 6842 So. Campbell Ave., Chicago, Ill. 60629

SKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly, $3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

- Office of Publication: Skautu Aidas 6842 So. Campbell Ave. Chicago, Ill. 60629
- Editor in Chief - Sofija Jelioniene 6111 So. California Ave. Chicago, Ill. 60629
- Managing Editor - A. Orentas 6842 So. Campbell Ave. Chicago, Ill. 60629

Viršelyje -
vyr. sk. v.sl. Dalios Petreikytės piešinys

Pašto dėžutė

...Visi laukiame SKAUTŲ AIDO kas mėnesį. Jis įdomus laikraštis; bandome, kiek galint, jo medžiaga pasinaudoti savo skautiškame gyvenime.

Sėkmės ateityje ir gal "Iki pasimatymo" VI Tautinėje Stovykloje!

Budėkime!

vyr.sk. vyr.sl. B. Prašmutaitė
Melbourne, Australia

Miela Sese,

Kaip matot, esu Romuvoj. Ir man, kaip tam senam gusarų arkliui, maršo muziką išgirdus, kojos pačios ima trypti.

Džiaugiuos, kad Romuva gražiai švenčia savo 15 metų gyvavimo sukaktį. Aš savo įnašą Romuvai taip pat skyriau: dovanojau 1000 mano naujai išleistų skautiškų atvirukų. Gaila, kad kitų vietovių vadovai-ės neatkreipė dėmesio į SKAUTŲ AIDE įdėtą skelbimą ir daugumas stovyklų liko be lietuviško - skautiško atviruko.

Linkiu Jums gražių ir saulėtų dienų! Budžiu!

Jūsų Vl. Bacevičius

...Labai geras Australijos numeris. Perskaičius buvau taip sužavėta, kad tiesiog norėtųsi važiuoti į Tautinę Stovyklą. Gaila, kad sąlygos neleidžia.

s. Aldona Pintsch,
West Milford, N.J.

SKAUTŲ AIDAS atsilikęs 35 metais. Visai netinka dabartinėms sąlygoms.

M. Gruzdienė
Euclid, O.

Suvažiavę iš visų Atlanto Rajono kampų, PUNTUKO stovyklos štabas, skautės ir skautai siunčia Jums didelį glėbį skautiškų sveikinimų.

Pasirašo:

ps. A. Bulotienė
Kun. S. Kulbis, SJ
ps. A. Pridotkas
ps. Vyt. Dilba
ps. S. (pavardė neįskaitoma)
vyr. sk. R. Kemežaitė
s.v. Vyt. Dabrila
s. K. Matonis
s. D. Surdėnienė
s. M. Mickienė
s.v. A. Bitėnas
s. L. Kiliulienė
I. Jalinskienė
ps. Br. Nemickas
ps. V. Kirkyla
ps. R. Tijunėlienė
ps. V. Valančiūnienė
vyr.sk. vyr.sl. L. Surdėnaitė
v.s. fil. P. Molis
s. fil. A. Glodas
vyr.sk. R. Chirienė
R. P. Chiras
s.v. v.sl. E. Meilus, Jr.
j.s. G. Čepas
ps. M. Kvedarienė
s. R. Petrutienė
J. Palubeckas
H. Beaudette
E. Grigaitis
vyr.sk. D. Statkutė
vyr.sk. R. Grigaitienė
v.s. R. Česnavičienė
Valentinas (pavardė neįskaitoma)
ps. A. Jalinskas

Perkelta į 15 pusl.

KELETAS MINČIŲ JAUNIEMS TĖVAMS

Kova su tarša ir meilė gamtai gali prasidėti labai anksti vaiko gyvenime. Visiems žinoma, kad nėra dviejų vienodų šeimų, kaip ir nėra dviejų vienodų vaikų. Vis dėlto galima neperdedant siekti gražių, naudingų ir kūrybingų įpročių nuo pat kūdikystės.

Be savo, jau suaugusių, vaikų globojau ir mokiau dar visai neseniai didelius būrius darželio vaikų, o dabar stebiu kaimynų atžalyną ir draugauju su juo. Niekuomet nepritrūksta kalbų apie mus supančią gamtą, ir mano kalėdinės dovanos yra mėnesiniai gamtos žurnalai.

Tai miniu todėl, kad kai kurie galvoja, jog tas, kuris tuo momentu nedirba su jaunimu, negali ir neturi siūlyti, kaip jį auklėti ir ugdyti.

Laikai sunkūs, kitokie, bet kada būti tėvais buvo lengva? Tačiau yra dalykų, kurių verta siekti. Vaiko širdis atvira Dievo sukurtos gamtos stebuklams, kodėl nepasėti sėklos namie, kuri, augdama ir žydėdama, praturtina jo gyvenimą ir ruošia jį garbingam uždaviniui saugoti ir globoti gyvąją ir negyvąją gamtą bei atsikratyti žemės taršos?

Norėčiau iškelti keletą minčių, kurios gal jauniems tėvams bus šiek tiek naudingos.

Nepersekiojant galima vaiką labai anksti įpratinti nemėtyti šiukšlių ir branginti, ką jis turi. Saldainių popierėliai, nebereikalingos popierinės dėžutės dedamos į šiukšlių dėžę, kibirėlį. Tai daroma namie, lauke, viešose vietose. Užtenka suaugusiam tik kartą pasakyti: "Policininko nematyti" ir išmesti ką nors pro automobilio langą: didesnės žalos vaikui negalima būtų padaryti!

Žaislai, laikui atėjus, padedami į vietą. Dovanojant vaiko amžiui netinkamą ir dar lengvai yrantį žaislą, negalima tikėtis, kad vaikas nemėtys, nesuardys - neįpras, kas pasitaiko, plėšti, mesti į šalį. Beto didelės krūvos beprasmiškų žaislų taip pat vaiko nebranginamos.

Kuo tai rišu su savo tema? Tuo, kad įprasti BRANGINTI, GERBTI, TAUPYTI sudaro reikšmingą gyvenimo dalį.

Maistu nežaidžiama, jis tyčia nedrabstomas, valgant nesivaipoma. Milijonai žmonių neturi ką valgyti, maistas Dievo dovana, tėvų sunkiai uždirbtas. Pamažu vaikas tai gali suprasti.

Stebima, ką vaikas mėgsta, bet tuščiai nepataikaujama. Pagrindas - sveikas maistas, o paskui įpinami visokie pageidavimai.

Didelės kalbos apie visokias dietas prie stalo ar kitom progom arba pasakojimai, vaikui girdint, ką jis valgo arba ko nevalgo, nereikalingos.

Jei įmanoma, laikomas šuo arba katė, bet visiems žinoma, kad gyvuliuką reikia prižiūrėti, globoti, mokyti. Jis jokiu būdu nėra žaislas; nėra vaikų tampomas, pešamas, mušamas.

Vaikas labai anksti supranta, kas jo, kas ne jo; ką galima liesti, imti į rankas, ko ne. Pamažu išauga pagarba kitam žmogui, jo nuosavybei. Dalintis kuo nors yra vienas dalykas, neatsiklausus imti svetimą daiktą - kas kita.

Viešbuty vaikas sukinėja kambary stovinčios televizijos aparato mygtukus ir jį sugadina. Motina pakviečia patarnautoją pataisyti aparatą, sakydama: "Niekas jo nelietė". Kaip toks elgesys turi veikti vaiką?

Kam nors pavargus, atsigulus, miegant, kiti stengiasi tyliau judėti. Iš viso radijas; patefonas, televizija niekuomet neatsukami taip, kad jų garsas ką nors erzintų, kam nors trukdytų. Kad sugyventum su kitais, reikia derintis, juos pakęsti. Daug neaiškinant, duodant pavyzdį, vaikas, reikia tikėtis, pats tuo persiima. Triukšmas irgi yra kitų pažeidimas.

Taip pat labai anksti galima išmokti žiūrėti ir - matyti, gėrėtis paprastu daiktu, reiškiniu. Tai skautiškos ypatybės. Nebūtinai viską turėti, ką matai, užsinorėjai - kita skautiška dorybė.

Ir mieste galima lesinti paukščius; kur nors pasitaiko žemės sklypelis gėlėms arba daržovėms auginti. Kur nė to nėra, kur nors yra palangė, ant kurios galima stebėti indelyje augantį svogūną ar kitą žalumyną.

Gyvosios ir negyvosios gamtos knygos, skaidrės ir filmai, iškylos į gamtą, zoologijos sodą, žiūronai; maži augalų, akmenų, kriauklių rinkinėliai namie ruošia vaiką skautybei. Didelį įspūdį daro tėvų pasakojimai apie gyvūnus.

Neabejotina, reikia atsidėti, ištverti. Reikia patiems būti persiėmusiems tokio ugdymo svarba ir teisingumu.

Keliaujame mėlynąja planeta, kuri iš tolo pasakiškai graži. Stenkimės, kad ji ir iš arti būtų tokia.

v.s. O. Saulaitienė

VADOVĖS SIELA [2]

Rašo v.s. Nijolė Užubalienė

GYVOJI SKAUTYBĖ ŠIANDIEN

Aptarus gyvenamojo laiko ir aplinkos nepalankią dirvą dvasinėms vertybėms ugdyti, kyla klausimas, kodėl ir kaip tebėra gyva lietuviškos išeivijos skautija. Faktas, kad tą klausimą dar galime kelti, yra ypatingai džiugus. Nes lietuviška skautija, kaip ir lietuviškoji mokykla bei jų ilgametis tęstinumas - retai pasitaikantys fenomenai emigracinėse bendruomenėse.

Kas gi duoda mūsų skautijai gyvybę ir tęstinumą? Kas yra jos variklis? Į tai, man rodos, atsako stiprios sąvokos - tikėjimas, meilė, viltis ir entuziazmas.

Plačiau jas nagrinėjant ryšium su liet. skautybe ir sese - vadove, tikėjimas idealu yra pagrindinė jėga, kuri jau dešimtmečius skatina mus į darbą Dievui - Tėvynei - Artimui. To tikėjimo ir to idealo sėklas pasėjo mūsų tėvai, mūsų mokytojai ir vadovai. Kadangi jie patys tvirtai tikėjo Dievo - Tėvynės - Artimo tarnybos reikalingumu ir jaunuolio ugdymu į pilnutinį žmogų, ta sėkla gerai sudygo ir išaugo į didelį medį, kuris gajai tebežaliuoja, kur tik susiburia lietuvių bendruomenė.

Meilė, aukščiausia žmogiškumo apraiška ir viso pasaulio variklis, negali neturėti lemiamos įtakos ir mūsų skautiškajam gyvenimui. Kas gi yra skautiškasis vadovavimas? Tai žmogaus auklėjimas Dievo - Tėvynės - Artimo meilės principais. Skautė - vadovė ateina į vienetą, nes ji tiki skautiškais idealais ir myli tas, kurioms ji vadovauja. Ta meilė išreiškiama nuoširdžiu pareigos atlikimu. Vadovė, kuri atlieka savo pareigą be meilės, yra lyg darbininkas, kuris dirba iki fabriko švilpuko; jį išgirdęs, įmuša kortelę ir galvotrūkčiais skuba namo. Tuo tarpu, vadovė turinti meilės ir savo idėjai ir kiekvienai savo vieneto sesei, yra gyvenimo menininkė. Nes draugystė, pagalba, pamokymas, paguoda, patarimas yra tie dažai, kuriais tapomas tikruoju žmogiškumu pripildyto gyvenimo paveikslas.

Kaip ne kiekvienas žiburys lange yra skaistus, taip ne kiekviena siela yra graži. Tačiau, kaip žiburys, pripildytas aliejaus, šviesiau dega, taip ir siela, pripildyta meilės, tampa graži. Sunku būti gyvenimo menininke, nes tas menas reikalauja nuolatinio savęs ribojimo. Tačiau su noru ir pastangomis galima nemaža padaryti. Juk ir mūsų įžodis sako - pasižadu stengtis. Stengtis mylėti, stengtis tarnauti, stengtis tikėti ir pasitikėti. O pastangų vaisingumą didele dalimi lemia viltis ir entuziazmas. Skautė gi nenusimena ir nenustoja vilties. Kaip dažnai mes pamirštame tą įstatą! O jis daug daugiau reiškia, negu šypsotis įsipjovus pirštą. Tiesa, paukštytė mokosi nenusiminti, kada pamiršta žodžius bevaidindama Kalėdų angeliuką arba kada pasilieka stovykloje be mamos. Tačiau skautės vadovės nenusiminimo bei vilties ribos - daug platesnės.

Skautė - vadovė nenusimena nepavykus sueigai ar iškylai, kuriai ji atsidėjusi ruošėsi; ji nenusimena sukritikuota, negavusi tų pareigų, kurių tikėjosi, ar nesuprasta. O svarbiausia, vadovė nenusimena ir nepraranda vilties asmeniškame gyvenime, nes viskas, kas įvyksta jos dienomis, tampriai rišasi su jos skautavimu.

Kiekvieno žmogaus gyvenimas pilnas nusivylimų, nesėkmių, ligų, nemalonumų. Jiems pasidavus ir nuleidus rankas, gali atrodyti, kad ir gyvent nebeverta. Bet toks požiūris ne skautei - vadovei. Tokiais momentais jai laikas atlikti gerąjį darbelį sau, būtent, apvaldyti nusiminimą, viltis geresnės sėkmės ir kibt į darbą tai sėkmei užtikrinti.

Savo jausmų ir nuotaikų apvaldymas yra pats sunkiausias darbas kiekvienam žmogui, o skautei - vadovei, tikinčiai savęs ugdymu, savęs apvaldymas - būtinybė. Ir čia ateina į pagalbą entuziazmas, be kurio skautė negali apsieiti.

Entuziazmas - tai ta nuostabi žmogaus sielos būsena, kada gyvenimo sunkumai atrodo lengvi, kada tikėjimas žmogumi ir pasitikėjimas savimi perplauna kasdienybę darbingo optimizmo banga, pareigos atliekamos su noru, o darbai, anot liaudies posakio, dega rankose.

Lietuviškos skautybės gyvybė išeivijoje laikėsi ant tikėjimo - meilės - vilties ir entuziazmo pagrindų. Jos tęstinumas priklausys nuo tų pačių dorybių ir nuo to, ar mes tomis dorybėmis tikėsime. Nes dabartis, dorybę laikanti nenormalumu bei užgaidų varžymu, lyg lašas po lašo dildo mūsų tikėjimą, meilę paverčia neapykanta arba egoistišku "viską geriausiai žinau ir darau tik aš"; viltį - pesimistišku "nieko iš to nebus", o entuziazmą - nesugyvenimu, nepasitenkinimu ir pareigos jausmo praradimu.

Realiu žvilgsniu apmetant dabartį, matyti nemaža ženklų, kad pamažu prarandamas entuziazmas, artimo meilė ir tikėjimas idėja. Lašas po lašo prakala akmenį, o ant mūsų širdžių krinta ne tik beidėjinės aplinkos lašai, bet griūva ištisos bangos. Kaip jas sustabdyt, kaip išlikt nepaskendusiom, kaip neprarast savęs ir savųjų, kaip išlaikyt šviesų žiburį lange?

KUR YRA SESĖS - VADOVĖS STIPRYBĖS ŠALTINIS?

Kadangi skautavimas yra savęs ugdymas tarnaujant Dievui - Tėvynei - Artimui, tad skautės sėkmės bei stiprybės negalima atsieti nuo jos kasdienio gyvenimo. Tai, kas ją kelia aukštyn kaip žmogų kasdienybėj, teikia sėkmės ir skautavime. Tai kas žemina ją kaip žmogų - žemina ją kaip skautę.

Mano supratimu, skautės - vadovės dvasinės atramos pagrindiniai taškai yra: a) religija, b) šeima, c) lietuviška aplinka ir d) vienminčiai draugai.

Apie religiją dabar "nemadinga" kalbėti, tačiau taip neturėtų būti, ypač mūsų skautiškoje šeimoje. Sąjunga, pirmuoju idealu pasirinkusi Dievą, negali neboti pareigos Jam ir pasilikti nehipokritiška.

Tačiau gyvenamojo laiko dvasia daro savo, pareigingumas silpsta ir iš lengviausiai praleistų pareigų dažnai būna pareiga Dievui. Čia nekalbėsiu apie išviršinių, ryškiai matomų pareigų atlikimą, kaip skautiškų švenčių Mišias, stovyklų susikaupimo dienas, pamaldas ir pn. Daug svarbiau yra skautės - vadovės asmeniškasis santykis su Tvėrėju, nes nuo to priklauso jos gyvenimo samprata, jos kaip asmens augimas ir, be abejo, ryšys su artimu.

Kokiai religinei bendruomenei skautė bepriklausytų, jei ji netiki Absoliutu, sutvėrusiu ir palaikančiu visatą iš meilės ir įdiegusiu žmogui neištrinamą moralės kodą - sąžinę, kodėl tada ji turi mylėti artimą ar tėvynę, kodėl ji turi stengtis siekti gerumo; kodėl turi ribot jausmus, auklėti ir auklėtis? Jei žmogus ir jo pasaulis tik atsitiktinai sukritusių molekulių junginys be tikslo ir prasmės, einąs į nebūtį, kam tada pastangos gerėti ir gerinti? Kam save valdyti, kam rūpintis kitu, kam jį mylėt?

Daug ką padaro hedonistinė aplinka ir materialistinė filosofija. Priprantame tikėti tik tuo, ką matome ir jaučiame, visai pamiršdami, kad "palaiminti tie, kurie nematė, o tikėjo".

Gal būt, žodis "palaiminti" skamba labai pamokslišKai, tačiau pagalvoję apie nužmoginimo pavojų, kuris supa mus, mūsų tautą ir mūsų jaunimą, pamatysim, kad iš šio pavojaus gelbėtis nebeužtenka žmogiškųjų pastangų. Pagalbos reikia ieškoti aukščiau, o kaip ją surast, jei nebūsim palaiminti tikėjimu?

Šia tema kalbant, negalima neprisiminti daugelio mūsų tautiečių Lietuvoje, kurie, rizikuodami visu savo gyvenimu, ne tik neatsisako tikėjimo, bet kovoja už jį, leisdami "Kroniką", antrąją "Aušrą", rašydami valdžiai protestų laiškus ir pn. Jie gyvena tuo, ką tiki. Verta ir mums nors truputį sekti jų pavyzdžiu, labiau atkreipiant dėmesį į pareigą Dievui. Niekuo nerizikuodamos, galim praturtinti savę ir savuosius, dvasia kildamos aukštyn.

Tas, kuris žemėje per daug sotus - nebetrokšta aukštesnių dalykų, sakė Einšteinas. Vien tik pasauliu soti skautė sunkiai derinasi su skautybės idėja.

LAUŽAVEDŽIŲ KAMPELIS

LAUŽO RITMAS

Laužas prasideda dar dienai nesutemus, kai susirenka stovyklautojai, pilni dienos įspūdžių. Baigiasi jis jau naktį, kai visiems laikas miegoti. Laužo nuotaika tad užbaigia dienos pergyvenimus ir stovyklą paruošia poilsiui. Laužavietėn pro vartus džiaugsmingai (ir gal net triukšmingai) įėję, skautai ir skautės tyliai grįžta į savo palapines.

Nuo pradinių atidarymo apeigų iki vakarinės giesmės "Ateina naktis" laužo programos ritmas nevienodas, kad susirinkusiųjų nuotaika pakiltų, išsijudintų, aprimtų, užsisvajotų ir susikauptų. Kiekviena programos dalis, surišta su stovyklautojų dvasia, patraukia jų dėmesį. Džiaugsmingo nuotykio vaidinimas patraukia dalyvius vienaip, rimtas vadovo ar vadovės žodis — kitaip.

Pakilį laužo pradžios nuotaika tinka linksmoms dainoms, žaidimams, judesiams, šokiams. Iš šių pereinama (brėžinyje kreivė suka žemyn) į ramesnę vaidybą, mimiką, spėliojimą, lituanistinius žaidimus žodžiais. Laužui įpusėjus, pradedamos dainos, kurias visi moka (nes laužo pradžia tinka ir vienai kitai naujesnei dainai išmokti).

Laužui artėjant į pabaigą, tinka skautiška ar lietuviška tema vaidinimas — iš įstatų, skautų istorijos, pasakų, legendų ir padavimų. Šie sukelia tam tikrą rimtį, paslaptingumą. Seka draugininko (ar kito vadovo) kelių minučių žodelis, kuriame jis išreiškia vieną lietuviškai skautišką mintį, duodamas pavyzdėlį iš gyvenimo. Tada paskutinės dainos ir giesmė "Ateina naktis".

Brėžinyje "Skautiško laužo nuotaikos" kreivės pakilimai rodo pakilią nuotaiką, žemesnės dalys — ramesnę nuotaiką. Ritmo žaismas padeda atsiekti laužo tikslą — sujungti dalyvius stovyklinės dienos pabaigoje.

SKAUTIŠKO LAUŽO NUOTAIKOS

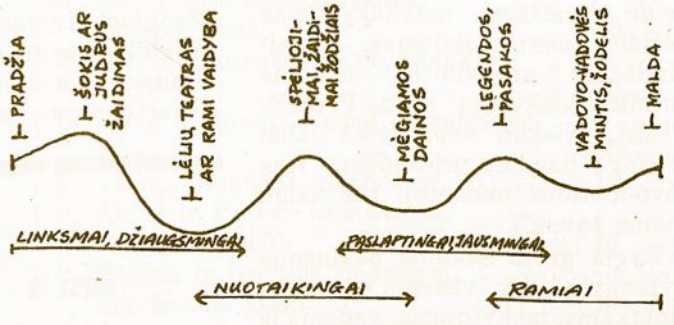

VII-SIS ĮSTATAS

SKAUTAS PAKLUSNUS SAVO TĖVAMS IR VYRESNYBEI

Tėvai, mums davę gyvybę, yra brangiausi ir mylimiausi. Jie mus auklėja, moko, aprengia, valgydina, rūpinasi mūsų gerove. Visame savo gyvenime juntame nepaprastą jų pasišventimą, malonią šeimos šilumą, didelę meilę. Net tėvo rūstybė ar mamos pyktelėjimas išplaukia iš jų gerų norų, siekiant savo vaikams gero.

Skautas-ė yra geras savo tėvų vaikas. Jausdamas nuolatinę pagarbą, kurią stengiasi išreikšti nuoširdžia meile, skautas yra visada malonus savo žodžiais ir švelnus savo veiksmais. Tai įrodo visišku paklusnumu. Tėvų ĮSAKOMAS, skautas noromis atlieka pavedamus uždavinius. Neatsikalbinėja, neprieštarauja, nešoka į akis, nesiginčyja. Tėvų PATARIMO įvairiais kasdieniniais atvejais išklauso ramiai, be pykčio; neįsižeidžia ir jų neįžeidžia. Skautas-ė žino, kad tėvų PAMOKYMAS, nors jiems patiems ir nepatiktų ir sumažintų jų malonumus ar iššauktų netikusių draugų pašiepimą, visada yra paremtas troškimu pagelbėti, juos nuo nelaimės apsaugoti, padėti išvengti pavojų. Nepakeldamas balso, nekeisdamas veido išraiškos, netraukydamas pečiais, nenusisukdamas, nevaidindamas negirdinčio, skautas sutinka kiekvieną tėvų PALIEPIMĄ. Niekad nepamiršta labai teisingo liaudies priežodžio: "Kas tėvo-motinos neklauso, tas valgo duoną sausą".

Lygia greta skautas paklusnus vyresnybei, t.y. visiems savo viršininkams, mokytojams, vadams ir kitiems vyresniesiems, kuriems jis yra pavestas. Jis sumaniai, gyvai ir energingai vykdo įvairiausius jų nurodymus. Turėdamas papildomų minčių, jų nenuslepia, bet iškelia ir mandagiai išsiaiškina.

Su vyresniais susidurdamas, yra paslaugus, padedąs, patarnaująs. Gerbia jų autoritetą, neskleidžia paskalų, nesišaipo. Skautas vyresnybės yra patikimas, jai paklusnus ir ištikimas, gindamas jos vardą. Vyresnieji, pavedę skautui ar skautei bet kurią pareigą, turi būti tikri, jog ji bus ištesėta. Skautas tai atlieka dideliu sąžiningumu ir giliu atsidėjimu. Šia prasme pasireiškia skauto VIDINĖ DRAUSMĖ: mokėjimas klausyti, sugebėjimas prisiversti, savęs atsisakyti.

s. Balys Vosylius

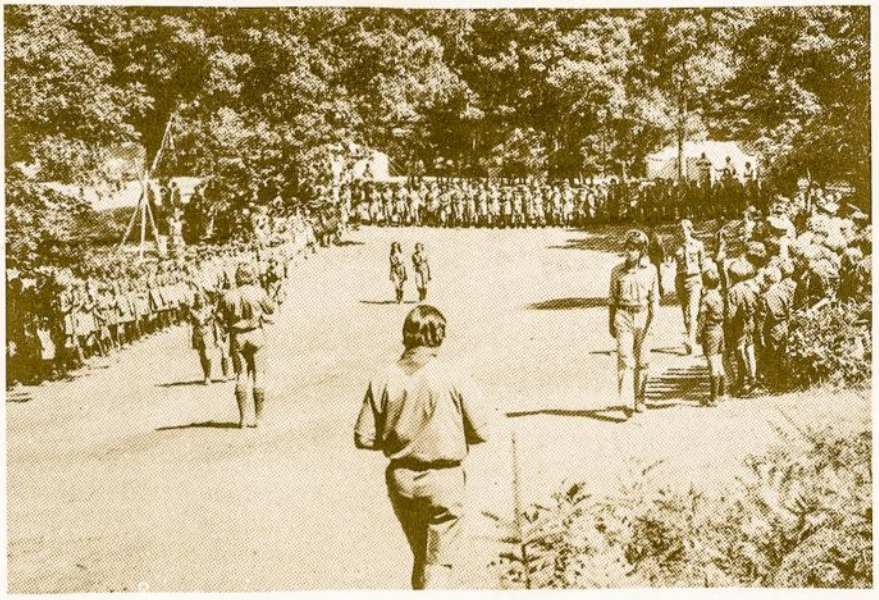

J. Tamulaičio nuotr.

ŽENGIAM

St. Radžiūnas,
Omaha

Žengiam. Girdis kažkur dundesys -
Ne plunksnuotų indėnų būrys
Šuoliais joja eikliaisiais žirgais -
Plienas rieda - plieno kaspinais.

Žengiam. Lygūs paupio laukai,
Švelniai glosto nokstantys javai,
Gausu... Kasdienės mūsų duonos
Suartuos prerijų dirvonuos.

Žengiam. Nebaido kliūtys, toliai,
Grūdinamės, ruošiamės uoliai
Kaklaryšiui, spalvos -
Granito Lietuvos.

MĮSLĖS

Kas juodas nedažytas? — anraV
Kas margas nedažytas? — syneG
Kas audžia be staklių? — saroV

GAMTOS DRAUGYSTĖJE

PUTINAS

Kai aš jojau per žalią girelę,
Nusilaužiau putino šakelę.
Gražios uogos putino medelio,
Dar gražesni mergelės veideliai.

Taip skamba liaudies dainelė apie putiną, bet ji nėra vienintelė, kurioje minimas putinas, nes jis lietuvių labai mylimas.

Ir padavimuose girdime apie putiną, ir poetas Vincas Mykolaitis pasirinko Putiną savo slapyvardžiu, o apie šį poetą tikriausiai visi girdėjome.

Kaip atrodo putinas? Putinų yra apie 120 skirčių, bet mes kalbame

apie lietuvišką, savaiminiai miškuose, daubose ir laukuose augantį paprastą putiną (viburnum apulus).

Paprastai jis auga neaukštu krūmu, bet pasitaiko ir medelių.

Balandžio mėnesį atsiranda į klevo lapą panašūs lapai, o vėliau balti žiedai. Iš tikrųjų, tai baltų žiedų vainiku papuošti tikri žiedeliai. (Tokį pavyzdį turime Amerikos kalėdinės gėlės žiede: tikrieji žiedeliai supami raudonų lapų vainiku, dėl ko toji gėlė ir taip noriai perkama ir dovanojama Kalėdų šventėms).

Rugsėjo mėnesį putinas puošiasi žirnio didumo žibančiom, tartum lakuotom, raudonom uogom. Štai ir palyginimas su mergelės veideliais, žibančiais sveikata.

Putino uogos labai rūgščios, bet žiemą peršalusios pasidaro skanios.

Putino žievė vaistinga. Užpilas ant žiedų arba uogų būdavo vartojamas gerklės ligoms gydyti.

P.P.

IŠ LS FONDO BŪSTINĖS

TALKININKŲ BŪRELIAI AUGA

MONTREALYJE — A. Dreserienė, s. I. Kličienė, ps. B. Niedvaras, G. Vazalinskas, G. Zabieliauskienė.

NEW YORKE — ps. Vyt. Alksninis, ps. R. Gudaitienė.

TORONTE — s. Vyt. Sendžikas, s. B. Poška, s. P. Saplienė, s. B. Abromaitienė.

ROCHESTERYJE — v.s. St. Ilgūnas, s.v. Eug. Vidmantas.

WATERBURYJE — prisijungė Ant. Gylienė.

WORCESTERYJE — s. fil. A. Glodas, ps. Ir. Markevičienė, v.s. fil. P. Molis.

PASIKEITIMAS WASHINGTONE

Dėl perdidelio apsikrovimo kitais darbais, s. Alfonsas Petrutis pasitraukė iš LSF atstovo pareigų, pasilikdamas talkininkų būrelyje. Didelis ačiū jam už talką.

DAR VIENAS SPAUDOS DARBUOTOJAS

Kanadoje gyvenantis v.s. Česlovas Senkevičius sutiko pagelbėti mūsų fondui spaudos reikaluose.

NAUJA ATSTOVĖ HAMILTONE

ps. Aldona Baltakienė,
82 Hardale Cres.
Hamilton, Ont., L8T1Y1, Canada

LS FONDUI AUKOJUSIŲ SĄRAŠAS

130.	Marta ir Zigmas Strazdai, Wethersfield, Conn.	10 dol.
131.	Antanas Šetikas, Old Saybrook, Conn.	10 "
132.	Stasys Vilinskas, Windsor, Conn.	10 "
133.	GABIJOS skaučių tuntas, Detroit, Mich.	50 "
134.	BALTIJOS skautų Tuntas, Detroit, Mich.	50 "
135.	Ramutė Petrusevičienė, Franklin, Mich.	10 "
136.	Irena ir Juozas Rasiai, Cambridge, Mass.	100 "
137.	Vincas Jankūnas, Rochester, N.Y.	10 "
138.	Anelė ir Petras Linkevičiai, Rochester, N.Y.	10 "
139.	Regina ir Bronius Snarskiai, Brechsville, Ohio	10 "
140.	Antanina ir Antanas Adomaitis, Manchester, Conn.	10 "

141. James Z. Gailun, D.M.D., Hartford, Conn. 5 "
142. Mykolas Gečiauskas, Manchester, Conn. 15 "
143. Marija ir Bronius Stundžiai, Weston, Ont. 10 "
144. Marija ir Jonas Dambarai, Toronto, Ont. 10 "
145. v.s. Viktorija Čečetienė, New York, N.Y. 25 "
146. Voldemaras Banevičius, Philadelphia, Pa. 10 "
147. Anita ir Albinas Šležai, Dorchester, Mass. 10 "
148. Antanas Gailiušis, Philadelphia, Pa. 10 "
149. Eugenija ir Vytautas Rastoniai, Wretham, Mass. 10 "
150. Stasys Liepas, Boston, Mass. 10 "
151. Aldona ir Kazys Stasiukevičiai, Newington, Conn. 20 "
152. Kotryna ir Vytautas Marijošiai, W. Hartford, Conn. 10 "
153. SOFIJOS ČIURLIONIENĖS vyr. sk. Židinys, Philadelphia, Pa. 25 "
154. Dalia ir Rimas Jakai, Novistown, Pa. 15 "
155. kun. Jurgis D. Degutis, Philadelphia, Pa. 10 "
156. Juozas Bubelis, Philadelphia, Pa. 10 "
157. Vladislava Jonkienė, Philadelphia, Pa.
158. Stasė ir Dr. Jurgis Gimbutai, Arlington, Mass. 100 "
159. Birutė ir Vytautas Muraškos, Philadelphia, Pa. 5 "
160. Kazimieras Čikotas, Delran, N.J. 5 "
161. C. S. Cheleden, Philadelphia, Pa. 25 "
162. Liūda Norvaišienė, Philadelphia, Pa. 5 "
163. M. ir A. Vaišniai, Ocean City, N.J. 5 "
164. Marija ir Ignas Janavičiai, Cleveland, Ohio 10 "
165. Stefanija ir Benediktas Garlauskai, Euclid, Ohio 5 "
166. Maironio Parkas, Worcester, Mass. 100 "
167. Algis Glodas, Worcester, Mass. 100 "
168. Eleonora ir Juozas Matulevičiai, Worcester, Mass. 20 "
169. Marija ir Vladas Židžiūnai, Worcester, Mass. 15 "
170. Teresė ir Kazys Adomavičiai, Worcester, Mass. 10 "
171. Kathleen ir Rimvydas Dėdinai, Worcester, Mass. 10 "
172. Stepas Šurkus, Worcester, Mass. 11 "
173. Konstancija ir Jonas Starai, Worcester, Mass. 10 "
174. Sniega Jurskytė, Philadelphia, Pa. 15 "
175. LMKF, Philadelphijos moterų klubas, Pa. 25 "
176. Birutė Smetonienė, Cleveland Hts., Ohio 10 "
177. Vladas Blinstrubas, Cleveland, Ohio 5 "
178. Juozas Benešiūnas, Hartford, Conn. 10 "
179. Jonas Osuchas, Hartford, Conn. 5 "
180. Pranas Špakauskas, E. Hartford, Conn. 5 "

* Šie numeriai yra LSF eilės numeriai.

181. Teresė ir Petras Norkus, Nenrington, Conn. 20 dol.
182. Emilija ir Viktoras Liaukus, Wethersfield, Conn. 10 "
183. Feliksas Andriūnas, Wyncote, Pa. 10 "
184. Algis Danta, Bethayres, Pa. 50 "
185. a.a. V. Senkevičiaus atminimui, Toronto, Ont. 238 " *
186. Vanda ir Stasys Vaitkai, Toronto, Ont. 40 " *
187. Dalia Barzdžiūtė, Downsview, Ont. 10 " *
188. Ada ir Algis Jagėlos, Toronto, Ont. 10 " *
189. Stefanija ir Juozas Jagėlos, Toronto, Ont. 15 " *
190. Ona ir Stasys Baneliai, Weston, Ont. 5 " *
191. Antanas Kilinskas, Toronto, Ont. 10 " *
192. Alfonsas Garbens, W. Toronto, Ont. 10 " *
193. Henrikas Stepaitis, W. Toronto, Ont. 25 " *
194. Marius Rusinas, Toronto, Ont. 10 " *
195. Emilija Plavičiūtė, Philadelphia, Pa. 10 "
196. Henrikas Čepas, Boston, Mass. 30 "
197. Teresė ir Algimantas Gečiai, Philadelphia, Pa. 10 "
198. DAINAVOS vietininkija, Rochester, N.Y. 25 "
199. Nijolė ir Benjaminas Kašinskai, W. Henrietta, N.Y. 25 "
200. Petrutė ir Vladas Melnykai, Toronto, Ont. 100 " *
201. Henrikas Chvedukas, Toronto, Ont. 50 " *
202. Vytas Marcinkevičius, Toronto, Ont. 10 " *
203. Dreseris - Baranauskas, W. Islington, Ont. 25 " *
204. Stasys Jagėla, Toronto, Ont. 50 " *
205. Juozas Varanavičius, Toronto, Ont. 5 " *
206. Juozas Cijunskas, S. Euclid, Ohio 5 "
207. Salomėja Knistautienė, Cleveland, Ohio 5 "
208. Dr. Irena ir Antanas Mačioniai, E. Northport, N.Y. 10 "
209. William Karrytas, Worcester, Mass. 10 "
210. Edvardas Tamulevičius, Paxton, Mass. 10 "
211. Edvardas Meilus, Shrewsbury, Mass. 10 "
212. Valerijonas Rozevičius, Worcester, Mass. 10 "
213. Jonas Gedvila, Worcester, Mass. 10 "
214. Dr. A. Valadka, Islington, Ont. 20 "
215. Irena ir Albertas Kereliai, Palos Park, Ill. 100 "
216. Bostono vyr. sk. Židinys, Boston, Mass. 100 "

217. Antanas Baziliauskas, Midland, Ont.	50 "	*
218. kun. K. Sakalauskas, Philadelphia, Pa.	25 "	
219. Elena ir dr. Kazys Karvelis, Novi, Mich.	10 "	
220. Kristina ir Kazimieras Daugvydis, Detroit, Mich.	10 "	
221. Jūratė ir Marijus Sayus-Sajauskas, Warren, Mich.	100 "	
222. NERIES tuntas, Waterbury, Conn.	25 "	
223. a.a. Elenos Pašilienės atminimui, Toronto, Ont.	10 "	
224. Vytautas Volertas, Delran, N.J.	25 "	
225. Worcester'io L. Bendruomenė, Worcester, Mass.	50 "	

* Kanados doleriais

SĄŽINĖS BALSAS

Tenka labai džiaugtis, kad JAV valdžia paskyrė lėšų erdvės projektui. Mokslininkai vasarą iššovė 2 erdvėlaivius, kurie praskristų kone visas planetas. Skirtingu greičiu apie saulę besisukančios planetos judės tokia tvarka, kad pro jas raketos galėtų praskristi. Erdvėlaiviai galės saugiai skristi be žmogaus metų metus.

Mums yra malonu, kad šį projektą ruošiant dalyvavo ir mūsų skautininkas mokslininkas Algirdas Avižienis.

Mūsų sąžinė yra lyg tas antrasis aparatas, kuris pataiso, reguliuoja ir valdo žmogaus gyvenimą — mintis, darbus, veiksmus, gyvenimo kryptį. Savo elgesį mes patys savo širdyje peržvelgiame ir vertiname pagal tai, ką sąžinės vidinis balsas mums sako. Tik sąžinė nėra kompiuteris, kurį galima prikrauti žiniomis, pažiūromis bei nusistatymais ir tada paleisti gyvenimo erdvėn. Sąžinė nėra automatas, kartą sustatytas, nepaveikiamas gyvenimo. Iš tikrųjų, sąžinė net nėra daiktas, o mes patys Dievo akivaizdoje.

Sąžinė mums pasako, kas gera ir bloga. Iš kur ji visa tai žino? Kaip žinome, kas gera ir bloga, kai gyvenime sutinkame naują aplinką, naujus įvykius ir pergyvenimus? Kartais net sunku pasakyti, ar koks nors dalykas yra geras ar blogas. Kaip galime tuos du dalykus atskirti ir pasirinkti geresnį kelią, tikresnę gyvenimo kryptį?

Sąžinė esame mes. Kaip gyvenimui reikalinga mokytis, lavintis, apsišviesti, taip ir dvasiniam žmogaus gyvenimui svarbu augti, brėsti — lavintis ir mokytis. Tai galime suprasti, prisiminę atvejus (kad ir iš kasdienio laikraščio ar televizijos žinių ar filmų), kai žmogaus sąžinė tiek užliūliuota ar apsnūdusi ar susimaišiusi, kad žmogus gali daryti pikta, atrodo, visai savo sąžinės negirdėdamas. Tokį žmogų vadiname nesąžiningu, neištikimu savo žodžiui, netiesiu.

Vaikystėje daugiausia sąžinę auklėja tėvai, vėliau mokytojai. Kai jaunuolis ar mergaitė tampa savarankiškesnė, jis ar ji pasidaro lyg tas erdvėlaivis, pamažu paleistas į gyvenimą. Nei tėvai, nei policija nebegali jaunuolio sekti, nei kunigai ar mokytojai sakyti, kas gera, kas bloga. Pats žmogus turi apie savo gyvenimą ir elgesį spręsti ir pagal savo nuosprendį veikti. Savo kelią ir žingsnius pataisyti, kaip anas kompiuteris pataiso erdvėlaivį.

Sąžinė gali būti (ir turėtų būti) auklėjama, lavinama, mokoma. Svarbiausias būdas yra susikaupti ir apsvarstyti prieš akis stovintį rūpestį Dievo akivaizdoje — malda, šv. Rašto skaitymu, pasitarti su patikimu ir išmintingu žmogumi — tėvais, mokytoju, sesele, kunigu, sąžiningu draugu, skautų ar skaučių vadovu. Daug padeda ir geras pavyzdys. Matydami, kaip pažįstamas (ar geroje knygoje sutinkamas) žmogus krikščioniškai gyvena panašiomis sąlygomis, išmokstame, kaip ir mes galime elgtis.

Sąžinė sustiprėja ir tampa skaidresnė, jeigu skautas-ė pats duoda gerą pavyzdį kitiems. Matydami, kad mūsų pastangos tiesiai gyventi nėra veltui, patys įsigyjame drąsos klausytis sąžinės balso. Geras pavyzdys yra pagrindinis būdas, kaip žmogus išmoksta būti žmogumi ir lieka žmogumi nelengvame pasaulyje. Kilnūs darbai iššaukia kilnius darbus. Bendruomeninis gyvenimas šeimoje, skautuose, lietuvių tarpe, mokykloje, darbe, Bažnyčioje palaiko kiekvienas pastangas gyventi pagal tvirtai išsiauklėjusią kiekvieno sąžinę.

Neįmanoma kitam žmogui lyg vaistų adata perduoti savo patirtį. Kiekvienas asmuo gyvenimą pradeda iš naujo, ilgus metus ir net visą gyvenimą sudarydamas vertybių sąrašą, pagal kurį siekia to, kas gera ir kilnu. Kas vertingiausia mano gyvenime? Kokių vertybių siekiu? Ar žinau, kad mano siekiai tikri, vertingi, gryni ir tyrūs?

v.s. A. Saulaitis, SJ

SKAUTŲ AIDAS
TURI LANKYTI KIEKVIENĄ
SKAUTO-ĖS ŠEIMĄ IR SKAUTYBĖS
RĖMĖJUS, BIČIULIUS

AUSTRALIJA TOLIOJI JUS KVIEČIA NUOŠIRDŽIAI: — Į TAUTINĘ STOVYKLĄ ATVYKITE, SVEČIAI!

STOVYKLOS PABAIGA — GAISRAS

KAI PAS MUS ŽIEMA — AUSTRALIJOJE KARŠTA VASARA

Artėjant VI Tautinei stovyklai Australijoje, atmintyje prabėga eilė prisiminimų iš stovyklavimo prieš 20 metų su Vilniaus tuntu Adelaidėje. Žinoma, sąlygos per tiek metų bus jau pasikeitusios, jos jau ir tada buvo skirtingos Pietų Australijoje ir Victorijos valstijoje, kur bus Tautinė Stovykla.

Rodos, tai buvo taip neseniai, net sunku tikėti, kad praslinko jau 20 metų. Australijoje Kalėdos yra pats vasaros atostogų įkarštis, net daug įmonių porai savaičių visai uždaromos. Tai vasaros kaitrų pradžia, puikūs Adelaidės paplūdimiai pilni saulės ir vandens mėgėjų, juose saulėje mirguliuoja įvairių spalvų skėčiai ir palapinikės.

Vilniaus tuntas pasikrovė į sunkvežimį išsinuomotas palapines ir kitą mantą ir autobusu išvažiavo į kalnuose esantį Lobethal miestelį, įsteigtą vokiečių kolonistų - pionierių. Ten gyveno ir skautininkai broliai Jonas ir Vytautas Vanagai, kurie pas vieną vietos farmerį gavo leidimą mums stovyklauti. Tai buvo pieva prie baigiančio išdžiūti upeliuko su keliais didžiuliais eukaliptais. Farmerio sodyba buvo netoli, iš jos nešte atsinešdavome vandenį ir pieną. To vandens užteko tik maistui, gerti ir apsiprausti, maudytis vietos nebuvo. Maudytis galima buvo tik vandenyne, bet ten nėra pavėsio ir gėlo vandens gerti.

Nedaug pavėsio duoda ir eukaliptai, nes jų lapai kaba ant šakų beveik statmenai žemyn ir saulės spindulių mažai tesulaiko. Eukaliptų yra apie 300 rūšių. Australai skautai mus buvo įspėję palapinių nestatyti po tam tikros rūšies eukaliptais, kurių storos, visai sveikos šakos, labai kaitrią dieną, net be jokio vėjo, staiga lūžta ir krinta žemėn. Tokia šaka, žinoma, gali užmušti ar sužeisti. Eukalipto mediena yra labai kieta, kartą įkurta dega labai gerai, bet labai nepatogi skaldyti, nes mediena yra labai susisukusi.

Vilniaus tuntas stovyklavo lietuvišku papročiu: kasdavome stalą, krosnį, maisto sandėlį, "tramvajus"... Tuos visus darbus reikėdavo atlikti dar žiemos pabaigoje, rugsėjo ar spalio mėnesį, kada žemė būdavo suminkštėjusi nuo žiemos lietaus. Vasarą, išdžiūvusi, ji būdavo neįmanoma kasti - tiek kieta. Tuos parengiamuosius darbus atlikdavo vyr. skautės ir sk. vyčiai žiemos iškylos metu.

Nors Australijoje yra ir labai nuodingų gyvačių, bet jos vengia žmonių lankomų vietų. Su jomis susidurti neteko, bet australai įspėja nekišti rankų į išpuvusius rąstus, po akmenimis ir pan., nes ten gali pasitaikyti kokia besislapstanti gyvačiukė ar nuodingas raudonkupris voras "redback".

Sausu vasaros metu Australijoje yra labai didelis miško gaisro - "bush fire" pavojus, kuris per keliolika valandų gali nušluoti šimtus kvadratinių mylių krašto. Būna dienų, kad visai draudžiama

v.s. A. Jakšto piešinys

VYČIŲ KELIAIS

atvirame ore kurti ugnį. Bet kuriuo metu, kuriant laužą, 12 pėdų spinduliu nuo laužo žemės paviršius nuvalomas iki plikos žemės. Australai skautai, norėdami išvengti kibirkščių iš malkomis kūrenamo laužo, kai kada didelę skardinę pripila žvyro, jį permerkia dyzeline alyva ir užkuria... Laužą improvizuodavome ir sudėdami kelias kišeninės lemputes ir apskleisdami žabais.

Savo stovykloje išgyvenome ir miško gaisrą. Priešpaskutinę stovyklavimo dieną, sekmadienį, visus pažadino palapines purtydamas karštas, sausas, audringas vėjas. Farmeris, kurio žemėje stovyklavome, atėjęs parodė horizonte nusidriekusį juodų dūmų debesėlį ir pranešė, kad ten dega "bush" (taip australai vadina visa, kas nėra "city") ir įspėjo ugnies nekurti. Atvažiavo ir keli stovyklos svečiai - tėvai, kurie papasakojo turėję važiuoti aplinkiniais keliais, nes pagrindiniai buvo ugnies užkirsti. Tuo tarpu darėsi vis karščiau, stovyklą pradėjo siekti ir gaisro dūmai. Per radiją vis ėjo nauji pranešimai, kur ugnis pasiekė.

Nutarėme stovyklą nusiimti ir visą mantą ir patys persikelti į čia pat esantį didelį suartą lauką, nes ugnis arimų nepaliečia. Skautams buvo įsakyta, jei ugnis artėtų, sušlapinti antklodes ar kokius maišus, atsigulti arime ir jais apsidengti. Laimei gaisras buvo sustabdytas už poros mylių, bet visi buvo išvargę nuo greito nusiėmimo tokioje kaitroje ir dūmuose.

Išsikvietėme autobusus iš Adelaidės ir nutarėme stovyklą baigti tuoj. Jaunieji skautukai gailėjosi, kad negavo gaisro pamatyti iš arti, bet, kai autobusai įvažiavo į gaisro vos tik nusiaubtą vietovę, kur dar tebeliepsnojo telefono ir tvorų stulpai, kur teberūko namų griuvėsiai, stovėjo pajuodę medžių stuobriai, visi nutilo ir su siaubu žiūrėjo į aplinką.

Vilniaus tuntas ir toliau stovyklavo prie to pat Lobethalio, prie Williamstown esančiame Mt. Crawford pušyne, bet jau su kitais skautais ir kitais vadovais.

v.s. S. Statkienė

PASIRUOŠĘ PADĖTI JAUNESNIEMS

Skautų vyčių būrelyje yra "senų" narių ir vos tik kandidato programą baigusių, ką tik įžodį davusių. Atėjus iš skautų draugovės, būrelio gyvenimas gali atrodyti keistas. Būrelio vadas kitaip vadovauja, negu skiltininkas ar draugininkas. Sueigos nebe tokios pačios. Iš tolo ar iš arti pažiūrėjus, būrelis gali atrodyti nekaip. Gal ir kurį laiką buvo užsnūdęs, mažai ką veikė...

Jaunesniesiems - vilkiukams, skautams, bendrai vienetams ar tuntui - skautų vyčių būrelis yra didžiausia atrama arba pajėgų šaltinis. Gal taip neatrodo, pažiūrėjus į brėžinėlį. Mat, kiekvienas skautas vytis skautavimo dalykus jau labai gerai moka. Radęs laiko, lavinasi toliau kurioje nors srityje, kad galėtų įsijungti į būrelio pastangas padėti jaunesniesiems.

Vienas yra pionerijos specialistas, kitas išsilavino gamtos ir astronomijos srityje, trečias - puikus virėjas, dar kitas moka pravesti istorijos ar kitus lituanistinius užsiėmimus. Tokia tarnyba

reikalinga sueigose, iškylose, kursuose, o ypač stovyklose. Skautams reikalingas vandens sargas, ūkvedis, iždininkas, knygininkas; skautų vyčių būrelis mielai padės.

Ar tiktų būreliui laukti, kol draugininkas ar tuntininkas išdrįsta ar prisiruošia būrelį pakviesti talkon? "Broli ūkvedy, matėme, kad po stovyklos reikia palapines taisyti. Ar negalime padėti? Jei yra skautų, kurie ruošiasi elektrotechniko, tautosakininko, muzikanto (ir kitoms) specialybėms, yra mūsų būrelio narių, kurie mielai padėtų ne tik sueigose, bet ir skauto namuose".

Supratę, koks skautiško žaidimo tikslas, skautai vyčiai gali tapti visa vietovės skautų jėga ir įkvėpimu. Tuo pačiu jie grąžina skautų sąjūdžiui tai, ką iš jo per dešimtį metų tik sėmė ir gavo. O jeigu pamainomis būrelio nariai būtų draugininkais (ar kitais vadovais), kur jų trūksta, arba imtų globoti toliau nuo centro gyvenančią skiltį ar net pavienius skautus?

Glaudžiai bendradarbiaudami su vienetais, skautai vyčiai parodo ir liudija savo idealą tarnauti. Tuo būdu vyresni berniukai, jau sulaukę 16-17 metų, pritraukiami savo skautavimą tęsti toliau. Ir skautybė dar daugelį metų padės jų asmeniškame gyvenime ir brendime.

Nevisi būrelio nariai galės jaunesniems padėti, bet vienas svarbesnių būrelio uždavinių yra padėti jaunesniesiems.

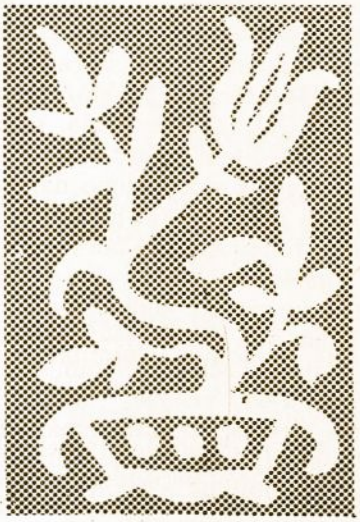

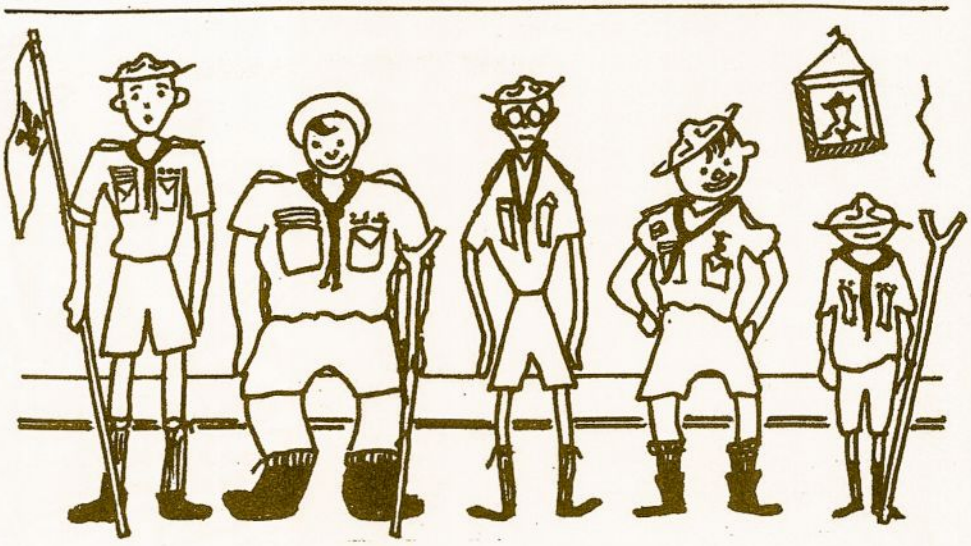

Pasiruošę padėti jaunesniems!

U.S. POSTAL SERVICE

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION

(Required by 39 U.S.C. 3685)

1. TITLE OF PUBLICATION: SKAUTU AIDAS (THE SCOUTS ECHO in Lithuanian language	2. DATE OF FILING: OCT. 1, 1977
3. FREQUENCY OF ISSUE: MONTHLY EXCEPT JULY & AUGUST	A. NO. OF ISSUES PUBLISHED ANNUALLY: 10 — B. ANNUAL SUBSCRIPTION PRICE: $ 5.00
4. LOCATION OF KNOWN OFFICE OF PUBLICATION *(Street, City, County, State and ZIP Code) (Not printers)*: 6842 SO. CAMPBELL AVE. CHICAGO, ILL. 60629	
5. LOCATION OF THE HEADQUARTERS OR GENERAL BUSINESS OFFICES OF THE PUBLISHERS *(Not printers)*: SAME AS ABOVE	
6. NAMES AND COMPLETE ADDRESSES OF PUBLISHER, EDITOR, AND MANAGING EDITOR	
PUBLISHER *(Name and Address)*: LITHUANIAN SCOUT ASSOCIATION	NOT FOR PROFIT ILLINOIS CORPORATION 6842 SO. CAMPBELL AVE. CHICAGO, ILL.
EDITOR *(Name and Address)*: S. JELIONIS, 6111 SO. CALIFORNIA AVE, CHICAGO, ILL. 60629	
MANAGING EDITOR *(Name and Address)*: SAME AS ABOVE	

7. OWNER *(If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given.)*

NAME	ADDRESS
LITHUANIAN SCOUT ASSOCIATION, L. MILUKAS - PRESIDENT	111 GROHMANS LANE, PLAINVIEW, N.Y. 11803

8. KNOWN BONDHOLDERS, MORTGAGEES, AND OTHER SECURITY HOLDERS OWNING OR HOLDING 1 PERCENT OR MORE OF TOTAL AMOUNT OF BONDS, MORTGAGES OR OTHER SECURITIES *(If there are none, so state)*

NAME	ADDRESS
NONE	

9. FOR COMPLETION BY NONPROFIT ORGANIZATIONS AUTHORIZED TO MAIL AT SPECIAL RATES *(Section 132.122, PSM)*
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes *(Check one)*

☑ HAVE NOT CHANGED DURING PRECEDING 12 MONTHS ☐ HAVE CHANGED DURING PRECEDING 12 MONTHS *(If changed, publisher must submit explanation of change with this statement.)*

10. EXTENT AND NATURE OF CIRCULATION	AVERAGE NO. COPIES EACH ISSUE DURING PRECEDING 12 MONTHS	ACTUAL NO. COPIES OF SINGLE ISSUE PUBLISHED NEAREST TO FILING DATE
A. TOTAL NO. COPIES PRINTED *(Net Press Run)*	1150	1150
B. PAID CIRCULATION 1. SALES THROUGH DEALERS AND CARRIERS, STREET VENDORS AND COUNTER SALES	—	—
2. MAIL SUBSCRIPTIONS	1076	1076
C. TOTAL PAID CIRCULATION *(Sum of 10B1 and 10B2)*	1076	1076
D. FREE DISTRIBUTION BY MAIL, CARRIER OR OTHER MEANS SAMPLES, COMPLIMENTARY, AND OTHER FREE COPIES	58	58
E. TOTAL DISTRIBUTION *(Sum of C and D)*	1134	1134
F. COPIES NOT DISTRIBUTED 1. OFFICE USE, LEFT OVER, UNACCOUNTED, SPOILED AFTER PRINTING	16	16
2. RETURNS FROM NEWS AGENTS		
G. TOTAL *(Sum of E, F1 and 2—should equal net press run shown in A)*	1150	1150

11. I certify that the statements made by me above are correct and complete. — SIGNATURE AND TITLE OF EDITOR, PUBLISHER, BUSINESS MANAGER, OR ~~OWNER~~: Augustinas O'Clerkis

NETEKOME PASAULIO SKAUČIŲ VADĖS

1977 m. birželio 26 d. Anglijoje, Londono priemiestyje Bromley, mirė viso pasaulio skaučių vadovė lady Olave Baden-Powell, sulaukusi 88 m. amžiaus. Palaidota Nairobi, Kenijoje, kur ilsisi ir jos vyras, skautų įkūrėjas lordas R. Baden-Powell.

Olave St. Claire Soames gimė 1889 m. vasario 22 d. Anglijoje, Derbyshire. Ji savo tėvų namuose gyveno ramų gyvenimą, be ypatingų didesnių įvykių ar išgyvenimų. Tėvas buvo plačios vaizduotės, judrus ir gero būdo žmogus. Soames šeima daug kartų keitė savo gyvenamąją vietą. Olave mėgo sportą, žaidimus, domėjosi gamta. Turėjo daugybę mėgstamų gyvulėlių. Mokėjo gerai griežti smuiku, buvo grakšti ir vikri sportininkė. Užaugusi Olave dažnai lydėdavo savo tėvą jo kelionėse po užsienius. Tuo būdu jaunystėje pats gyvenimas paruošė ją begalinėms kelionėms ateičiai, kai ji tapo skaučių vadė ir turėjo lankyti po visą pasaulį išsiblaškiusias skautes.

1912 m., vienoj kelionėj su tėvu, Olave susipažino laive su lordu R. Baden-Powell, apie kurį buvo girdėjusi kaip apie narsų karžygį Mafekingo kovose. Juo susižavėjo. Lordui B.P. krito į akis Olave graži išvaizda, grakštūs judesiai ir laikysena. Abipusis susidomėjimas ir prasidėjusi artimesnė bičiulystė greit privedė prie sutuoktuvių. Tais pačiais metais įvyko jų vestuvės, nors jų amžiaus skirtumas buvo daugiau kaip 30 metų.

Lady Baden-Powell greit įsijungė į skautų sąjūdį ir tapo labai artima vyro talkininkė. Kartu su

Lady Baden-Powell

vyru lankė daugybę kraštų, į tolimiausias vietas vyko įvairiomis susisiekimo priemonėmis. Prasidėjęs darbas organizuojant tik berniukus, tapo didžiuliu sąjūdžiu ir išsiplėtė viso pasaulio jaunimo tarpe. Olave Baden-Powell konferencijose savo mintis reiškė entuziastingai, padrąsinančiai, skatindama, kad ir skaučių eilės augtų ir stiprėtų. Buvo ruošiama atskiros skaučių vadovėms konferencijos, stovyklos ir kursai. Atrodė vidiniai rami, atidi, labai graži ir paprasta. 1919 m. sudaryta Tarptautinė Taryba santykiams su kitų kraštų skautėmis palaikyti. 1920 m. įvyko Tarpt. konferencija Anglijoje. Tada suvažiavo pirmosios delegatės iš daugelio kraštų. Dalyvaudavo ir mūsų sesės.

Tarpt. IV Konferencijoj JAV-se buvo nutarta abiejų šefų gimtadienius švęsti tą pačią dieną - vasario 22 d. ir pavadinti MĄSTYMO DIENA.

1917 m. Olave Baden-Powel tapo Didž. Britanijos vyriausia skautininke, o 1930 m. - viso pasaulio skaučių šefe.

Ir lietuvės skautės yra turėjusios tam tikrų ryšių su vyriausia skaučių vadove. Pirmą kartą ją sutiko Lietuvoje 1933 m., kai ji kartu su savo vyru, šeima ir 650 skautų-čių aplankė Palangoje suorganizuotą skautų sąskrydį. 1937 m. Tarpt. Skaučių biuras buvo paskelbęs varžybas skaučių uniformų ir ženklų piešimo knygelei išleisti. Premijų komisijos pirmininkė buvo lady Baden-Powell. Premija paskirta lietuvaitei Sofijai Arvazaitei. Tais pačiais metais Tarpt. skautų sąskrydyje Olandijoje, kur dalyvavo 30,000 skautų, lady B.P. aplankė ir lietuvaičių skaučių skyrių. Tada ji buvo apdovanota lietuviškų raštų prijuoste.

Ir išeivijoje mūsų skautės ir

Lady Olave Baden-Powell ją aplankiusių Didž. Britanijos lietuvių skautų-čių vadovų tarpe.

Iš k. į deš.: s. Br. Zinkus, v.sl. G. Valterytė, Lady Baden-Powell, s. G. Zinkienė ir ps. J. Maslauskas.

Nuotrauka daryta apie 1965 m.

skautai yra turėję progų susitikti su lady B.P. Ji visada buvo maloni, paprasta ir kukli.

Kaip lordas R. Baden-Powell, taip ir jo žmona, labai mėgo žmones, ypač jaunimą. Jų namai buvo atdari visiems. Ten nuolat lankėsi viso pasaulio skautai. Prie namų buvo paliktas plotas, kad atkeliavę skautai čia pat galėtų stovyklauti. Atvykusieji jautė B.P. namų jaukumą ir jų šeimos labai glaudžius ryšius. Lady B.P. buvo tvirtos sveikatos ir ištverminga. Savo vyrui stengdavosi, kiek galėdama padėti. Vaikus auklėjo skautiškai. Visa šeima kartų stovyklaudavo, iškylaudavo ir keliaudavo. R. Baden-Powell sukūrė pasaulinio masto judėjimą. Žmona ir vaikai ėjo išvien su juo; dabar ir anūkas. Mirus lordui R. Baden-Powell, žmona norėjo, kad jo idealais galėtų naudotis ateinančios kartos. Todėl po jo mirties ji perdavė jo laiškus, dienoraščius, kelionių aprašymus ir kt. raštus istoriniam muziejui Brunswick, New Jersey. Tai brangi dovana ateičiai.

Apie neseniai mirusią lady O. Baden-Powell britų spaudoje skelbiama, kad jos gedi daugiau kaip 20 milijonų skautų ir skaučių, išsisklaidžiusių po visą pasaulį, gyvenančių daugiau kaip 100 valstybių.

Ir mes, jai prisimindami, neturėtume užmiršti jos idealų, kuriais ji sielojosi ir kuriuo siekė visą gyvenimą.

v.s. O. Rozniekienė

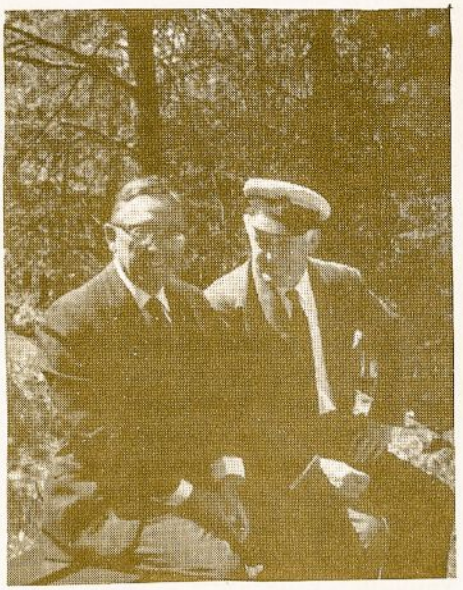

j.s. Kristupas Plonaitis (dešinėje) su šio rašinio autorium j.v.s. L. Knopfmileriu po daugelio metų susitikę Aspene, Švedijoje šią vasarą.

Autoriaus nuotr.

DANIJOS PAJŪRYJE

ŠIEMETINĖS KELIONĖS IŠKARPA

Nuo Švedijos granito kalnų ir daugybės gražių ežerų pasukome į mažytę Daniją - Švedijos kaimynę. Kelionė vyko moderniu laivu, į kurį telpa didžiausi sunkvežimiai ir lengvai įvažiuoja paskutinių metų automobilių modeliai.

Švedai vyksta į Daniją dėl daugelio priežasčių. Senesnio amžiaus žmonės vyksta pirkti maisto, kuris yra pigesnis negu Švedijoje, kiti - "troškulį" nuraminti. Kelionė laivu suteikia galimybės laive ne tik apsipirkti - gimtadienio ar vardinių proga, bet ir - dovanų tam, kas nori nuo peršalimo pasveikti; svaigieji gėrimai parduodami be muito ir akcizo. Taigi, visi yra patenkinti. Kiti vyksta pamatyti naują kraštą, žmones.

Danija pasitiko mus iš jūros pusės savo lyguma, vienur kitur aukštomis kopomis. Ir čia, kaip visur vakarų Europoje, muitinės formalumų kaip ir nėra, nors muitininkų daug matyti. Trumpa kelionė autobusu, ir mudu, Kristupas Plonaitis ir aš, esame vietoje, kur susitinka srovės iš Šiaurės jūros ir Baltijos.

Vaikščiojant Danijos pajūriu, kyla mintys: štai Baltijos jūros vandenėlis teka į galingą Šiaurės jūrą - Atlantą, neša su savim Lietuvos gyventojų vargo ašaras.

Tarp išplautų pajūryje įvairių jūros augalų, radau sudžiūvusią šakelę, gražiai nuplautą jūros bangų ir smėlio gražiai nušlifuotą. Ar ji nebus nuo Nemuno krantų srovės išnešta į platųjį pasaulį? Juk mes daug kartų matėme, kai pavasarį, pradėjus "eiti" Nemuno ledams, jie neša su savim ne tik šakeles, bet ir nulaužtus medžius. Gal ir šita šakelė atliko tokią pat kelionę Nemunu, Kuršių mariomis ir Baltijos jūra į laisvąjį pasaulį?

Kas anksčiau kreipė dėmesį į tokią šakelę? Gal tik skautai, stovyklaudami Palangos pajūryje. Iš gražiai ir švariai nuplautų šakelių jie darydavo papuošimus prie palapinių.

Reikia man ką nors atsivežti nuo pajūrio iš Danijos. Taigi, pakėliau šakelę ir įsidėjau į maišelį. Smėlis, jei jis ir nėra toks baltas, kaip buvo Palangos pajūryje, bet jis yra nuo Baltijos - ir jo saują reikia susipilti į tuščią dėžutę nuo Kodak filmo; juk muitininkas tikrai nežiūrės kas ten viduje yra. Radau ir akmenukų,

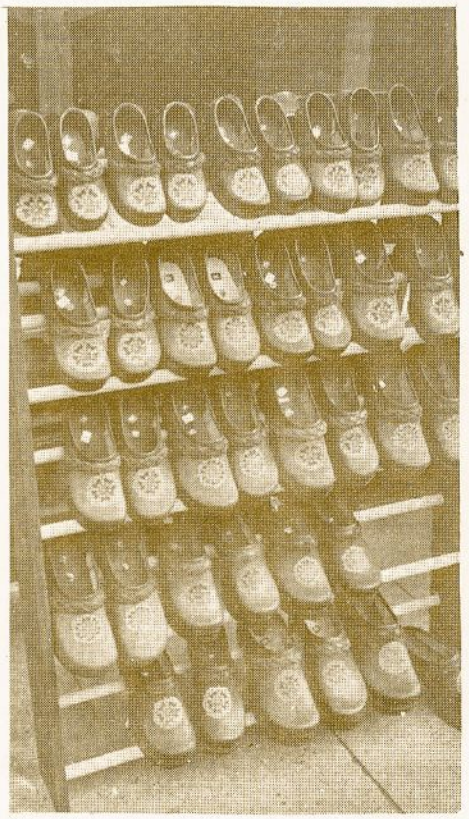

Klumpės, klumpelės, klumpaitės... Šimtai jų Danijoje prieš krautuvių langus.

j.v.s. L. Knopfmilerio nuotr.

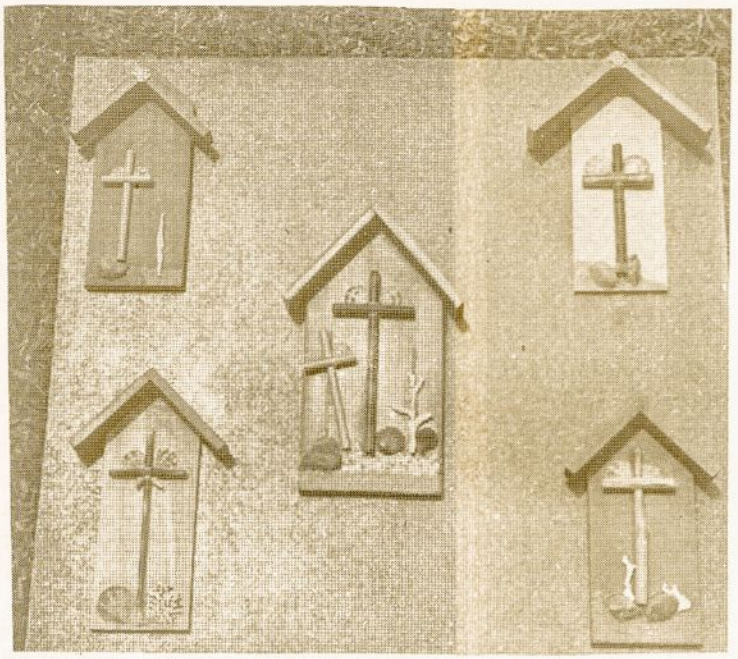

Iš Baltijos jūros išplautų gamtos retenybių j.v.s. L. Knopfmilerio padaryti kryželiai, kuriuos matysime ir ateinančioje Kaziuko mugėje.

Autoriaus nuotr.

kurie panašūs kaip kad Nidos pajūryje; kodėl nepasiimti kartu? Niekas didelio dėmesio nekreipė, ką aš randu, nes visi keliautojai pajūryje vis ką nors randa ir pasiima su savim.

Surinkęs pajūrio "retenybes", šitas brangenybes, viską sudėjau ir vežuos. O ką darysiu namuose su jomis? Juk nedėsi ant lentynos, kad dulkėmis apkristų, ir kaip aiškinsi svečiui, kad čia nuo Baltijos? Reikia šį tą padaryti! Lietuva - kryžių šalis, ar nepadaryti kryželio iš tos šakelės, sutvirtinti rastais akmenukais, o aplinkui pabarstyti Baltijos smėlio?

Taip gimė mažas projektas, kuris gal visiems mūsų keliautojams bus pradžia naujiems projektams ir naujoms idėjoms.

j.v.s. L. Knopfmileris

Yra knygų, kurių geriausioji dalis yra jų viršeliai.

Charles Dickens

ATKELTA iš 2 pusl.

SKAUTŲ AIDO redakciją skubos keliu (ačiū sunkaus krovinio nepabūgusiai dovanų pervežėjai s. MARINAI OSINAITEI-COX rugpiūčio pabaigoje - rugsėjo pradžioje lankiusiai Chicagą) pasiekė VI TS organizatorių pastangomis pagaminti VI TS marškinėliai. Jie platinami Australijoje; juos perka skautų rėmėjai, tuo paremdami VI TS ruošą. Kiek girdėta, marškinėlių jau parduota keli šimtai.

Šią labai mielą dovanėlę atsiuntė Sydnejaus Senųjų Skautų Židinys. Marškinėlių medžiaga labai geros kokybės, taigi, atrodo, jie greit nesusinešios. Broliškumo-seseriškumo dvasia vadovaudamiesi, juos SKAUTŲ AIDO redakcinės šeimos nariai greičiausiai nešios pakaitomis.

Su padėka spaudžiame kaires Sydnejaus sesėms ir broliams židiniečiams ir j.v.s. Leonui Knopfmileriui, kad mus taip gražiai prisimena.

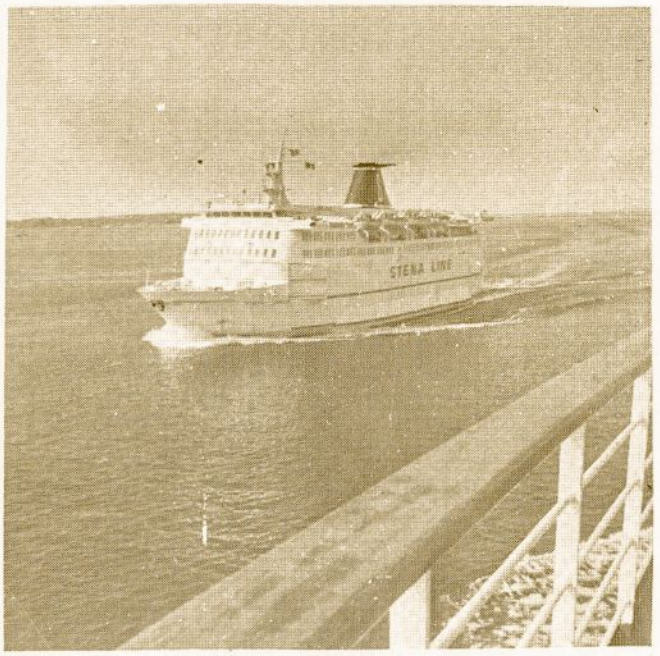

Tokie keltai plaukioja tarp Švedijos - Goeteburg ir Danijos.

j.v.s. L. Knopfmilerio nuotr.

Miela Skautininke,

Siunčiu savo darbo kryželį - koplytėlę, kurioje tamsus smėlis ir akmenukai - nuo Baltijos, kryželio medis - iš Danijos, o papuošimai ir kitos rūšies smėlis - nuo Meksikos įlankos. Gal galėsit Kaziuko mugėje parduoti ir gautus pinigus skirti SKAUTŲ AIDUI. Padarysiu jų ir daugiau.

Su geriausiais linkėjimais ir su geru vėju lieku

Jus gerbiąs

j.v.s. L. Knopfmileris
Lehigh Acres, Florida

PATARLĖS

Ateik laukiamas, išeik mylimas

Ne vienu kirčiu medis nukertamas

PIRMOSIOS PAGALBOS SPECIALYBEI

MANO MOČIUTĖS GYDYMO PRIEMONĖS

Rašo v.s. Elena Gimbutienė

(Tęsinys)

Močiutė turėjo dar daug įvairių vaistažolių mišinių, kuriuos vartodavo ne tik gydymui, bet ir kasdieną paprastos arbatos ar kavos vietoje - ir sveikiau ir pigiau, o dažnai ir skaniau.

Visas žoles, jei jos tik žydėdavo, reikėjo rinkti pavasarį ir vasaros pradžioje, prieš Jonines ir, gražiai surūšiavus, džiovinti pastogėje, bet ne saulėkaitoje.

7. Įsipiovus ar pritrynus pūslę, bent vasaros metu, reikėjo gydyti uždėjus ant žaizdos šviežius sutrintus kraujažolės lapelius, o ant jų dar didelį gysluočio lapą. Užgautas vietas, išnarintus sąnarius gydydavo kompresais iš šieno pakratų, pašutintų minkštame vandenyje. Jų gaudavo suvežus lankų (natūralių, ne dobilais ar motiejukais apsėtų) šieną; tada vežimo dugną išklodavo drobule ir visus "trupinius" supildavo į specialų aruodą daržinėje. Tų pakratų vėliau primaišydavo į vištų lesalą ir kiaulių ėdalą; gerai veikė arnikos žiedelių nuoviras - jo galima buvo ir vaistinėje pirkti.

8. Kosulį gydydavo pritrinant nugarą ir krūtinę, o taip pat ir padus, nesūdytu žąsies taukų mišiniu su terpentinu. Vaiką varginant smaugiamam kosuliui (krupui), versdavo kvėpuoti verdančio vandens garais su eukalipto lašais (pirktiniai vaistai). Plaučių uždegimą, pleuritą, bronchitą anais laikais gydė "taurėmis". Tai buvo storo stiklo, apvaliais, įlenktais krašteliais, bonkutės (taurelės). Jų dugną patepdavo degančiu spiritu ir akimirksniu prilipindavo prie sergančiojo nugaros. Išdegus deguoniui, oras praretėdavo ir taurė įsiurbdavo odos pūslę. Tai darydavo kad "atitraukti kraują" nuo uždegimo vietos.

Kosuliui ilgiau nepraeinant, močiutė dar mums duodavo alijošiaus lapų, smulkiai sukapotų ir sumaišytų su medum. Buvo labai kartus!

9. Džiovą gydydavo, be pušų miško oro ir daug sviesto maiste, dar ir kiaušinių "eliksiru". Tai buvo brangus, bet labai tikras vaistas, ypač, jei džiova dar nebuvo įsigalėjus. Šis "eliksiras" buvo gaminamas taip: gerai šiltu vandeniu (bet be muilo) išplautus šios dienos kiaušinius sudėdavo į plačiagerklį stiklinį indą ir užpildavo citrinų sunka, kad apsemtų. Citrinos Lietuvoje buvo labai brangios ir ne visur jų buvo galima nusipirkti. Po dviejų savaičių laikymo vėsioje vietoje kiaušinių lukštai ištirpdavo. Viską gerai išplakus, perkošdavo ir sumaišydavo su geru konjaku. Galima buvo pridėti truputį medaus ir gerti 3-4 kartus į dieną po taurelę prieš valgį.

10. Gyvatei įgėlus, be įgeltos vietos perpiovimo ir užnuodyto kraujo iščiulpimo, ant žaizdos dėdavo sutrintus šviežiai nuskintus tabokos lapus, sumaišytus su ruginės duonos raugu. (Duonmaišėje - kubiliuke kepant duoną palikdavo tešlos gniužulą kitam kepimui tešlai užraugti - mielių vietoj). Gerti duodavo rūgusį pieną, pasukas, raugintų kopūstų sunką. Kartais dar pridėdavo "gyvatinės" stikliuką. Tai buvo daroma iš pavasarį pagautos nuodingos gyvatės, užpylus ją stipria degtine. Senu lietuvių įsitikinimu, tokie vaistai apsaugodavo nuo bet kokio susirgimo, o susirgus pagreitindavo kitokių vaistų veikimą.

***

Kitame numeryje autorė supažindins su močiutės senųjų laikų namie gamintomis kosmetikos priemonėmis.

Red.

SKAUTŲ AIDO RĖMĖJAI

GARBĖS LEIDĖJO PRENUMERATA — $25.00

A. Sutkus, Homewood, Ill.

GARBĖS PRENUMERATOS — $10.00

Vysk. V. Brizgys, Chicago, Ill.
L. Zdanytė, Wethersfield, Conn.
D. Gedagaudas, Valencia, Cal.
J. Žitkevičienė, Moonee Ponds, Australia (1978 ir 1979 metams)
J. Kerelytė, Palos Park, Ill.
V. Asevičius, Toronto, Canada
I. E. Radienė, Chicago, Ill.
C. Oksas, Chicago, Ill.
Dr. M. Budrys, Chicago, Ill.
D. ir V. Radzevičiūtės, Buffalo Grove, Ill.
L. ir D. Peckus, Northfield, Ill.
D. Stelmokaitė, Hickory Hills, Ill.
D. Jakas, Norristown, Pa.
P. J. Labanauskas, Bethesda, Md.
Gr. Adomaitytė, Jamestown, N.D.
H. Bugarevičius, St. Petersburg Beach, Fla. (1977 ir 1978 metams)
G. Kaufmanienė, Alexandria, Va.
E. G. Sakas, Buffalo, N.Y.
Kun. J. Pakalniškis, Maspeth, N.Y.
J. Žitkevičienė, Moonee Ponds, Australia (austr. dol.)
V. Kairys, Burlington, Canada

NUOŠIRDŽIAI VISIEMS DĖKOJAME!

JAUNOSIOS POROS

Noriu klajot,
Noriu svajot...
Visada ieškau, bet nerandu,
Išsireiškimo vis neturiu:
Aš visad ieškau nuolankių širdžių.

Jonė Kliknaitė

JONĖ KLIKNAITĖ ir JONAS VAZNELIS sukūrė lietuvišką šeimą Chicagoje, birželio 4 d. Juos baltu taku prie Viešpaties altoriaus palydėjo visas pulkas jaunųjų draugų, kurių daugumas - skautai ir skautės.

Abu jaunieji baigė Kr. Donelaičio Aukšt. Lituanistinę mokyklą, abu priklausė "Žilvičio" taut. šokių grupei. Jonas Vaznelis baigė inžinerijos mokslus Illinois Technologijos Institute (IIT), o Jonė šiemet baigs pedagogiką Illinois Universitete.

G. vyr. valt. Jonė skautavo nuo pat mažens Kernavės skaučių ir Nerijos jūrų skaučių tuntuose; rašė stovyklų dainas, eilėraščius. Vienu jų palydime jaunuosius svajonių taku lietuviškosios gabijos saugoti!

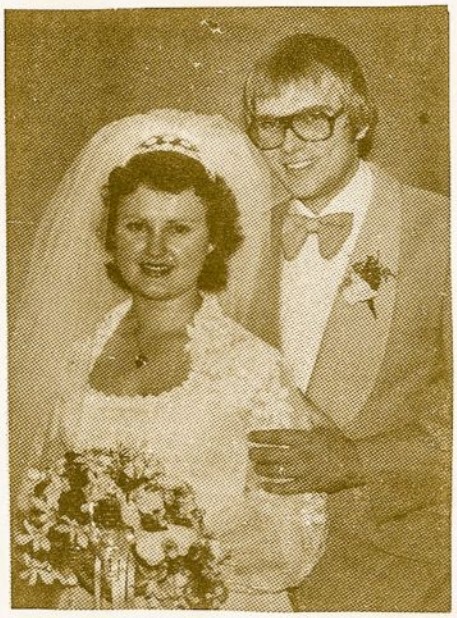

Jonė (Kliknaitė) ir Jonas Vazneliai.

A. Plenio nuotr.

Gražina (Vindašiūtė) ir Edmundas Vižinai su jaunųjų palyda po jungtuvių Švč. Mergelės Marijos gimimo bažnyčioje.

G. Vyr. valt. GRAŽINA VINDAŠIŪTĖ ir EDMUNDAS VIŽINAS susituokė Chicagoje birželio 11 d.

Jaunieji abu baigę lituanistikos mokyklas; Gražina - dar ir Pedagoginį Lituanistikos Institutą. Kelis metus mokytojavo Kr. Donelaičio Lituan. mokykloje, šoko "Grandies" taut. šokių grupėje, vėliau 5 metus vadovavo "Sukūrio" taut. šokių grupei.

Nuo šešerių metų amžiaus skautė Kernavės, vėliau Nerijos jūrų skaučių tuntuose, buvo jauna vadove stovyklose, priklauso ir skautėms akademikėms.

Jaunasis Edmundas baigė Loyolos un-te biologiją; ateinantį pavasarį įsigys medicinos daktaro diplomą Chicago Universitete.

GERIAUSI LINKĖJIMAI MŪSŲ JAUNIESIEMS!

MŪSŲ MIRUSIEJI

MIRTIES ANGELAS PADAVĖ RANKĄ

s. STASIUI BABRONIUI
[1976.VIII.15 Buenos Aires, Argentinoje]

gintarei MARYTEI BILITAVIČIŪTEI
[1977.VI.21 Chicagoje, Ill.]

s. IGNUI PETNIŪNUI
[1977.VIII.3 Hartforde, Conn.]

s. fil. ALDONAI LABUCKAITEI
[1977.IX.5 Bostone, Mass.]

ILSĖKITES VIEŠPATIES RAMYBĖJE!

Gyvenimas — kaip saulė. Jis nušvinta mažyčiu spindulėliu vaiko veidelyje. Kaip saulė, jis paaugęs kyla aukštyn. Subrendęs kuria aplink save gyvenimo grožį. Ilgainiui, kaip saulė, jis leidžiasi žemyn ir, švystelėjęs paskutinį kartą, pasitraukia nuo žemės ir eina gyventi amžinybėn.

A. Jakštas

LIETUVOS NACIONALINĖ MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

ŽIUPSNELIS ĮSPŪDŽIŲ IŠ MIŠKO ŽENKLO MOKYKLOS

Tur būt ne tik aš, bet ir kiti ruošėmės į MIŠKO ŽENKLO mokyklą su šiokiu tokiu neramumu, kadangi daug apie ją nežinojome; buvę gilwellistai nepasakoja, nepasakosiu mokyklos metodo detalių ir aš. Prieš važiuodami, kartojome, kaip rišti mazgus, sekti kompasą, nes jau visa eilė metų, kai daugumas iš mūsų sėdime egzaminatoriaus kėdėje, o dabar štai pačių laukia egzaminas, ir ne vienam neramiai suplaka širdis.

JAU IŠ PRADŽIŲ PASIDARO AIŠKU, KAD NEBUS "TAIP BLOGAI"

Vis dėlto eilė metų stovyklavimo daug ką išmokė. Nustembame, kaip yra malonu būti skiltyje su žmonėmis, kurie yra pilni entuziazmo ir noro atlikti dalykus gerai. Jie lengvai priima duodamas instrukcijas ir džiaugiasi, kad pagaliau jais kas nors rūpinasi ir nėra atsakomybės už būrį skautukų ar skaučiukių. Užtat visi yra geros nuotaikos, pilni pokštų, juokų, žinoma, ir darbo per akis. Pirmomis dienomis miegame ar kai kurie nusnaudžiame tik po keletą valandų; keliamės anksčiau nei reikia, kad tik suspėtumėme viską gerai ir gražiai atlikti. Vis jaučiame, kad mes, lietuviai, turime pasistengti geriau už kitus viską padaryti ar nors neblogiau. Čia mūsų dvi skiltys: Lapinai ir Bebrai. Nors arti viena kitos stovyklaujame, tačiau visai neturime laiko pabendrauti ar lankytis, tik kartais garsesnė lietuvių kalba ar daina primena, kad netoliese yra ir lietuviai kaimynai.

MIŠKO ŽENKLO MOKYKLA — TAI PUIKI PROGA PABŪTI SAVO TAUTOS AMBASADORIAIS

Iš tiesų, gi šiuo tikslu ir atvažiavome. Gal daugumas iš mūsų, bent vyrai, šią mokyklą turėjo galimybę baigti savuose miestuose, bet kadangi susidarė sąlygos ją lankyti drauge su kitais lietuviais, tai atvykome net į Jaffrey, New Hampshire, į Camp Wanocksett. Skiltyse visas darbas atliekamas lietuvių kalba, nes Lapinų skilties instruktorius - Raimundas Jakubauskas, o Bebrų - Rimas Zinas. Taip pat Miško Ženklo mokyklos viršininko pavaduotojo (Assistant Scoutmaster) pareigas eina Česlovas Kiliulis.

Ambasadoriavimui progų yra daug: keliame valstybinę ir tautinę vėliavas, plačiau apie jas paaiškindami; sesė Lilė vieno laužo metu pasakoja apie lietuvių skautų veiklą; kun. Antanas atlaiko šv. Mišias, kurias palydime lietuviškomis giesmėmis ir maldomis; mūsų uniformas puošia lietuviški ženklai; lietuviškais simboliais ir ornamentais išgražiname savas stovyklavietes; vadovams apsilankius valgyti (o jų pas lietuvius niekada netrūksta, nes pagarsėjame savo kulinarija; verdame patys tris kartus per dieną) vis išnaudojame progą ir pasakojame apie lietuviškąjį skautavimą, veiklą, lietuvių tautą ir jos politinę padėtį. Kartais tie vadovai ir per ilgai užsibūna, ir paskui reikia minutes skaičiuoti, o Gilwellio minutės greitai bėga! Bendroms skilčių vaišėms prigaminame lietuviško maisto: šaltibarščių, bandos, ragaišių ir t.t. Na, ko, ko, bet lietuviškų dainų tai tikrai netrūksta, kur tik žygiuojame, tai ten ir dainuojame. Paskutinį vakarą ir laužą vedame, įpindami lietuviškų dainų ir šūkių, net ir "Suk, suk, ratelį" pamokome šokti. Prieš važiuojant namo, pribėgę broliai amerikiečiai prašo dar daugiau lietuviškų dainų padainuoti: "Sing the one about the mountain". Galvojame katrą, o kai paniūniuoja - pasidaro aišku, kad "Ant kalno mūrai".

Atsisveikindami, išdaliname kiek tik turime lietuviškų ženkliukų, juostelių, vis prašo trispalvių, net ir nuo uniformų nuardome ženklų. O kai baigiamose iškilmėse vienas amerikietis vadovas mums pasako kalbą, nors ir trumpai, bet lietuviškai, tai pasidaro aišku, kad

MŪSŲ PASTANGAS ĮVERTINO

Amerikiečių vadovai privačiuose pokalbiuose ne vienas pasako, kad jie pastebėjo, jog mes turime aiškų tikslą, kuris mus visus jungia ir užtat jaučiasi entuziazmas, kurio jie pasigenda savo skautavime. "Jūs esate tokie, kaip kad buvo šio krašto žmonės prieš 200 metų, vertino laisvę ir siekė aukštesnių idealų". Daug kas sako, kad neįsivaizduoja šios mokyklos be lietuvių skautų, o ypač be lietuviškų dainų.

Miško Ženklo užrašuose rašyta: "Žiupsnelis romantikos, grūdelis paslaptingumo, lašelis berniukiško pasididžiavimo, nuotykių prieskonis, saujelė nuoširdaus dėkingumo ir įvertinimo - visi šie dalykai sudaro skautybę"; jie, be abejo, sudaro ir Miško Ženklo mokyklą. Visi, kurie čia dalyvavome, pajutome, kad sustiprėjome dvasia; pasiryžome stengtis būti geresniais lietuviškosios skautijos vadovais ir grįžome namo praturtėję visu būriu mokslingų brolių ir sesių.

Sesė Liuda

Praėjusiame S.A. numeryje, įvardijant šiemetinius naujuosius gilwellininkus, kažin kur nubyrėjo v.s. Jono Paronio (iš Chicagos) pavardė.

V.s. Joną Paronį labai atsiprašome.

LOS ANGELES

IR VĖL RAMBYNE

"Važiuosim palaistyti berželio", sako man brolis Sviderskas, besilinksminant šauniose skautiškos poros - Patricijos Kiškytės ir Ričardo Joco - vestuvėse rugsėjo 10 d. Los Angeles. "Kur, kada?", vos spėju klausti, nes salėje skamba Sadutės melodija ir gražus būrys skaučių neša baltą žiedą jaunajai. "Lionė sutinka nuvežti į Rambyną; ten šią vasarą pasodinome berželį".

Rambynas! Nemačius Rambyno Lietuvoje, man Rambynas yra San Bernardino kalnuose Kalifornijoje, kur ošia aukštos pušys, kur dangus žvaigždėmis nusagstytas. Ten stovyklauja grupė lietuvių skautų-čių, su kuriais 1976 m. teko išgyventi vieną iš mano gražiausių stovyklų.

Pirmadienio rytą, s. B. Vilimo palydėti, iš lieknų palmių alėjos pasukom dviejų valandų kelionei į aukštąjį Rambyną. Skautiškoj bičiulystėj valandos trumpos. Nepajutom, kaip pasikėlėme kalnų vingiais ir pro seną Wilbur kapą privažiavome Rambyną. Kokia tyla

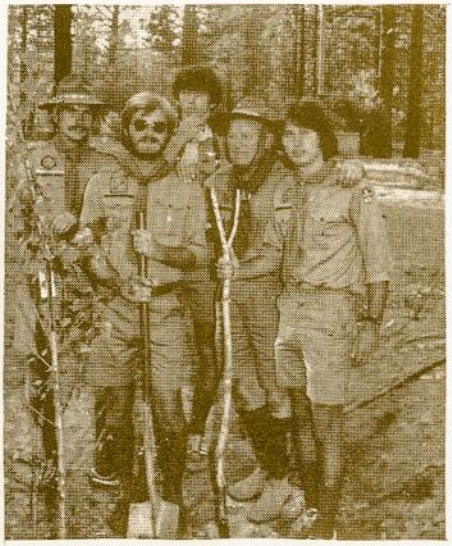

Skautai vyčiai tikisi, kad jų pasodintas beržas stiebsis į dangų Rambyno viršūnėje. Su skautiškomis skrybėlėmis - "Žalgirio" stov. virš. v.sl. V. Vilkas ir bendrasis stovyklų viršininkas v.s. V. Sviderskas.

v.s. Irena Vilkienė džiaugiasi, kad jos globotos sesės Angelė Sodeikaitė ir Laima Basiulytė Rambyne pasipuošė mėlynais kaklaraiščiais.

v.s. V. Svidersko nuotr.

ir grožis! Virš aukšto stogo, tarp pušų, pasistiepusi lelijėlė, kryžius aikštelėj ir brolių rajono vartai sakytum laukia, kada sušvilps švilpukas ir stovyklų takeliais ataidės taip gerai žinoma daina "Šlama, ošia žalios pušys tolimuose vakaruos..."

Vaikštinėjam po stovyklą. Pasiėmusios po lazdą ir maišą, su s. L. Vilimiene einam rinkti kankorėžių - vešiu į Chicagą rankdarbiams. Brolis V. Sviderskas nuskuba laistyti berželį, kurį skautai vyčiai pasodino dr. Jono Basanavičiaus atminimui. Vėliau susėdam laužavietėj ir kalbamės apie stovyklas. Šiais metais, kaip ir anksčiau, paukštyčių ir vilkiukų stovykla buvo liepos mėnesį. Jai vadovavo ps. A. Šekas. Skautų ir skaučių stovyklai rugpiūčio mėn. vadovavo v.s. V. Sviderskas; pirmos savaitės ūkvedys buvo ps. K. Prišmantas, antros - v.sl.s.v. S. Stančikas, gailestingoji seselė buvo v.sl. B. Prasauskienė, iždininkė - vyr.sk. P. Valiulienė, maitinimu rūpinosi sl. N. Basiulienė ir v.sl. A. Griniūtė. Brolių stovykla vadinosi Žalgiris, viršininkas - v.sl.s.v. Vyt. Vilkas, jo pavaduotojai - T. Stančikas ir T. Balchas. Sesės stovyklavo "Paunksnėj". Viršininkė - v.s. fil. B. Juodikienė iš Cleveland, jos pavaduotoja - v.sl. I. Bužėnaitė. Vadovių Živilės skiltį sudarė vyresnės skautės: E. Bandžiulytė, D. Baršketytė, I. Bužėnaitė, A. Kazakevičiūtė, D. Prasauskaitė, A. Sodeikaitė, D. Vidugirytė.

Stovykloje vyresnės skautės įžodį davė A. Sodeikaitė ir L. Basiulytė. Buvo įvestos naujos pareigos - bendras stovyklų dienos komendantas-ė, kuriuo gali būti tik antrą ir pirmą patyrimo laipsnius išlaikę sesės ir broliai. Ypatingas stovyklos nuotykis buvo trijų dienų lietus. Mūsų skautams Michigano Rake ar Kanados Romuvoj lietus yra įprastas dalykas, bet Kalifornijos Rambyne... didelė naujiena!

Sesė Alė

DETROITAS

KĄ MATĖ MEDIS NENDRYNO STOVYKLOJE

Aš esu tas senas medis Dainavos stovyklavietėje, į kurį kas metai Detroito Gabijos ir Baltijos tuntų skautai įkelia tautinę vėliavą, o šįmet įvyko kažin kas kitaip. Ant tos šakos, kurioje visada iškeldavo trispalvę, staiga pastebėjau J.A.V. vėliavą, šalia - trispalvę, o ant kitos mano šakos iškėlė dar man niekada nematytą gairelę, kurioje, vėjui papūtus, išskaičiau: NENDRYNAS. Supratau, kad teks draugauti su Nendryno gyventojais, o jų čia netrūko; buvo Sliekų, Varlių, Kelmų, Samanų, Vandens lelijų ir kitų, kurių vardus nevisai girdėjau, aukštai kalne bestovėdamas.

Mano kairėje, žiūriu, tiek daug sesių su mėlynais kaklaryšiais prisirinko. Jos visos tokios gražios, aukštos, linksmos ir visą laiką lietuviškai kalba, vis jaunesnes už save pamoko, kad ir jos kalbėtų, tačiau jų labiausiai klauso Vandens lelijos, kurių uniformos papuošiamos trispalvėmis. Vandens lelijos stovykloje pačios jauniausios ir sąžiningiausios, vos šešerių metukų, net ir raportus pradeda labai pagarbiai: "Ponia komendante!"

Kas tai? Bokštas, bokštelis ar būsimo tilto projektas?

L. Rugienienės nuotr.

Baigiamoji sueiga Nendryne.

J. Urbono nuotr.

Kitos paukštytės joms stengiasi nepasiduoti, pasireiškia skautišku entuziazmu: įsigyja daug specialybių, jaunesniųjų skaučių ženklų, kelios net ir Lakštingalos ženklą gauna.

Matau iš tolo, kad skautės ir prityrusios skautės visą laiką skuba, vis neša iš miško rąstus, kažką riša. Paskui tik sužinojau, kad skautės pastatė vartus, o prityrusios įsirengė lauko virtuvę ir įsigijo virėjos specialybę. Jos taip pat vis rašė į sąsiuvinius, tarėsi ir nešiojosi knygą apie lietuvių tautinius drabužius.

Vilkų ir skautų stovyklavietė buvo už miškelio ir nelabai galėjau matyti ką jie ten daro, tačiau juos nuolatos girdėjau: "Nešk, rišk, statyk, greičiau ir t.t. ir t.t." Nutariau, kad ir jie tur būt labai energingi, nes vadovai jiems davė daug specialybių ir vis pagirdavo, o jau ir iš jų uniformų matėsi, jog smarkiai buvo dirbama.

Stovyklautojai visada būdavo linksmi, kai eidavo maudytis arba valgyti, o ypač pavalgę pasimankštyti. Tada klegėdavo jų balsai po visą Nendryną. Bet man maloniausia būdavo, kai jie pavakare susėsdavo padainuoti arba vakare prie laužo. Klausydavau jų dainų apie nematytą kraštą Lietuvą ir, jei būčiau mokėjęs verkti, ne kartą man būtų nuriedėjusi ašara. Tuomet jie būdavo ramūs ir susimąstę, nors kai kada po laužo vykdavo ir linksmi šokiai.

Na, man ir vėl būdavo smagu žiūrėti, kaip jie šoka lietuviškus ratelius, o kartais ir amerikietiškus.

Visų įdomiausia man buvo stebėti naktinius žaidimus. Vilkai, apsiginklavę lemputėmis, kurių nebuvo galima šviesti, pakrūmiais slinko į sesių pastovyklę. Kiekvienas miško brakštelėjimas juos gąs-

Nendryno Samanos susipažįsta su piūklu.

L. Rugienienės nuotr.

dino, ir jie vis sustodavo pasižiūrėti, ar ne meškos puola? Aš irgi sujudinau savo senas šakas, norėdamas nors mažiuką vilkiuką pagąsdinti. Ta jų kelionė per pievą atrodė tokia ilga ir nesibaigianti, jog maniau, kad jie tikrai apsisuks ir grįš atgal. Bet kur tau, žiūriu - jau nuslinko ir pilni įspūdžių ir džiaugsmo grįžta su paukštyčių kaklaryšiais. Kitą dieną tos turėjo čia aikštelėje, šalia manęs, solo dainuoti; man buvo linksma, norėjau juoktis, tik gaila, neturiu jokio balso.

Nenorėjau, kad tie skautai išvažiuotų, bet ta savaitė taip greitai prabėgo, ir matau - griauna palapines ir ruošiasi namo. Taip graudu pasidarė... Mane pralinksmino tik kai, prieš išvažiuodami visi susirinko ir dar labai smagiai padainavo:

Oi, sudiev, sudiev,
Stovykla sudiev, sudiev!

Vėliavų medis

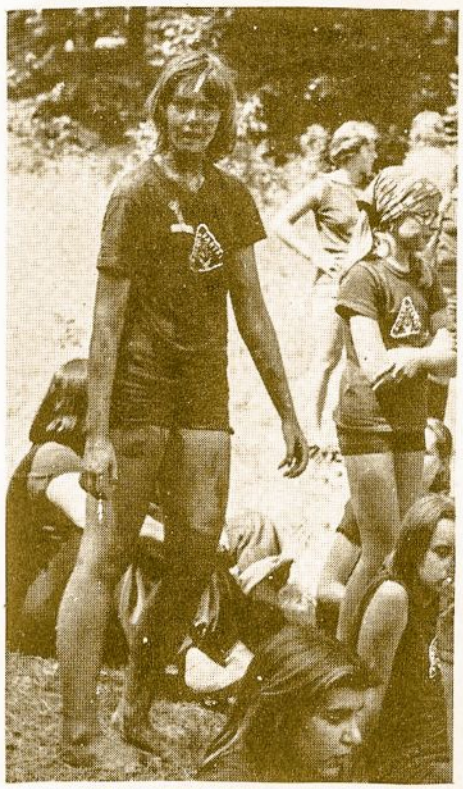

Ar ši sesė atsigaivinus ar dar tik žada atsigaivinti.

L. Meilaus nuotr.

CHICAGO

"ATGAIVOJ" ATSIGAIVINOME

Po ilgos šaltos žiemos ir nesuskaitomų sueigų, vasarai atėjus, išvažiavome pasidžiaugti gamta ir skautiškai pastovyklauti.

Stovyklon atvykusias pasitiko šių metų Aušros Vartų Tunto "Atgaivos" stovyklos viršininkė ps. tn. Nora Sugintaitė. Susitvarkius stovykla buvo formaliai atidaryta ir pristatyta jos vadija: viršininkė - N. Sugintaitė, komendantė - F. Bobinaitė, adjutantė - Z. Pocienė, skaučių vadovė - J. Zigaitienė, prit. skaučių vadovė - I. Laucienė, vyr. skaučių kand. vadovė - D. Eidukienė, iškylų vadovės - A. Vaičiulienė, M. Vaitkevičiūtė, laužavedė - R. Šilėnaitė, stovyklos administratorė ir darbelių vadovė - D. Gotceitienė, lauko virtuvės vadovė - F. Banytė, meno vadovė - D. Statkutė, skautoramos vadovė - L. Daulytė, sporto vadovė - R. Ardytė, pionerijos vadovės - D. Balzaraitė, S. Kotovaitė, K. Norkaitytė, laikraštėlio redaktorė - R. Kaminskaitė, jaun. skaučių pastovyklės vadovės - A. Izokaitienė, R. Mingėlaitė, V. Maliorytė, A. Parakininkienė, I. Valaitienė, maitinimo skyriaus vadovė - A. Ramanauskienė.

Stovykloje stovyklavo 100 skaučių, prityrusių skaučių, vyr. skaučių, paukštyčių ir vadovių. Dienas užbaigdavom tradiciniu skautišku laužu ir, susijungusios rankomis, jautėme šilumą ir artimumą. Šv. Mišiose buvo gera susikaupti ir padėkoti Aukščiausiajam už visa, ką mes matėme aplink save ir paprašyti sėkmingo stovyklavimo.

Dienos praeidavo greit: išmokome stovyklos dainą, tvarkėmės, dirbome lauko virtuvėje, dainavome, sportavome, išmokome naujų darbelių.

Nors saulė nesigailėdama kaitino, dirbome pagal Chicagoje nustatytą programą. Vakarui atėjus, kartu susėsdavome padainuoti ir pasidalinti dienos įspūdžiais. Vadovėms pailsėti daug neteko. Po savaitės, po Mišių, prie lauželio, kuris neužsidegė, įteikėme viršininkei Norai gintaro dovanėlę. Po to buvo vyr. skaučių kandidačių susimąstymo laužas, kurį pravedė jaunos vadovės. Tą patį rytą de-

Vėliavų aikštėn atžygiuoja Aušros Vartų tunto "Atgaivos" stovykla, vedama stovyklos viršininkės ps. N. Sugintaitės.

L. Meilaus nuotr.

Melodija — Felo Banyte
Zodiai — Bernardas Brazdzionis
Nora Sugintaitė

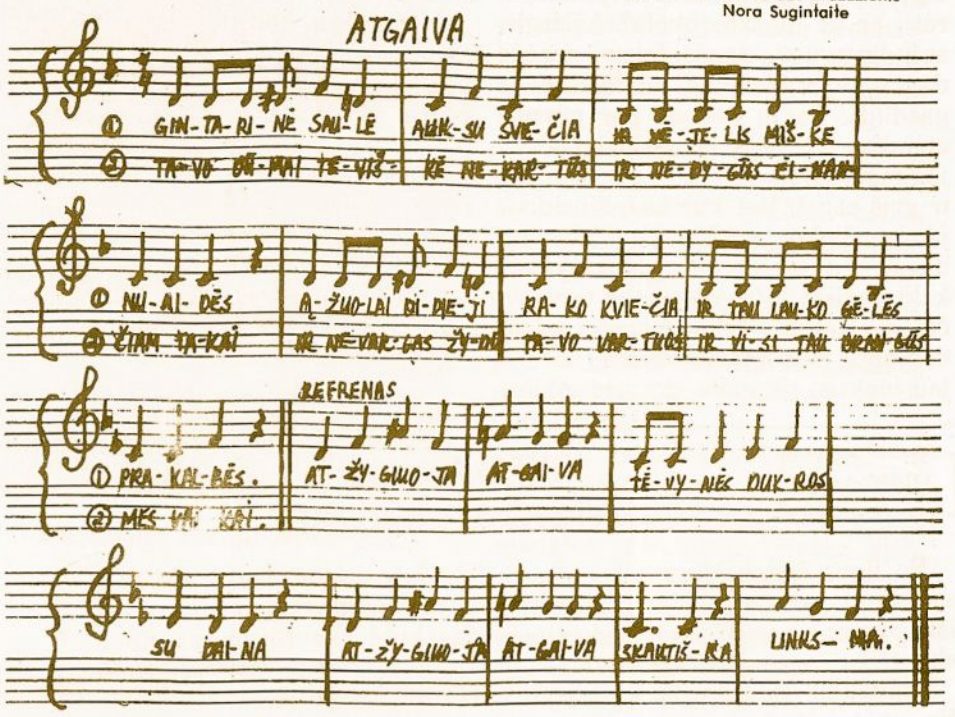

šimt mergaičių davė vyr. skaučių įžodį ir pasipuošė mėlynais kaklaraiščiais.

Vykstant sporto šventei, nors ir buvo labai karšta, "Atgaivos" stovyklai sekėsi: kvadrate laimėjome pirmą vietą, o tinklinyje - antrą. Negalėtume nepaminėti mūsų šaunios sportininkės Vilijos Sutkutės, kuri ypatingai pasirodė kvadrate ir tinklinyje.

Artėjant stovyklos uždarymui atrodė, lyg trūko laiko. Penktadienį naujos vyr. skautės ir beveik visos vadovės išvažiavo baidarių iškylon. Paskutinį stovykloj vakarą užbaigėme savo stovyklos lauželiu. Nesinorėjo tikėti, kad kitos dienos vakare jau būsime toli nuo Rako miško ir ne kartu.

Anksti rytą, saulei vos patekėjus, stovykla kėlėsi. Skautės krovė savo daiktus, griovė palapines. Stovykla buvo uždaryta. Šiais metais buvo paruoštas uždarymo aktas, kurį pasirašė vadovybė ir užkasė vėliavų aikštėje. Gal po daugelio metų kas nors jį atkas ir prisimins "Atgaivos" stovyklą. Rako miškas paskutinį kartą suskambėjo šūkiu, kurį dar girdėjome aidint autobusui tolstant.

Rasa Kaminskaitė
Aušros Vartų tuntas
Chicago, Ill.

DAINAVA

KAI AUDĖME MINČIŲ JUOSTĄ

Minčių juosta - supynimas idėjų ir tikslų - įvyko š.m. rugsėjo 3, 4 ir 5 d. Dainavoje. Suvažiavo vyr. skautų, vyr. skaučių, jūrų budžių ir gintarių iš daugelio JAV miestų ir iš Kanados.

Šeštadienio rytą įvyko labai įdomus pašnekesys apie vedybas. Klausimai, kurie buvo iškelti pašnekesyje, buvo maždaug tokie: ar tekėti už lietuvio ar už svetimtaučio? Kokie yra skirtumai tarp lietuvių ir mišrių šeimų? Kaip turėtų būti auklėjami vaikai mišriose šeimose? Pašnekesį vedė sesės A. Banionytė ir G. Grigaitienė. Po to įvyko diskusijos. Išgirdome skirtingų nuomonių.

Popiet, pasportavus ir išsimaudžius Spyglio ežere, įvyko antras pašnekesys. Pirma buvo rodytas filmas apie Jubiliejinę stovyklą, įvykusią prieš 4 metus, o po to kun. Saulaitis pravedė pašnekesį tema: "Kaip pritraukti daugiau lietuvių prie lietuviškos veiklos".

Vakarop, temstant, dalyvavome šv. Mišiose Spyglio pakrantėje. Mišių maldon įsijungė visi suvažiavimo dalyviai, kurie su kun. Saulaičio pagalba buvo suruošę šias Mišias.

Vėlai vakare įvyko laužas su pasirodymais ir dainom, o po to grįžome į "Baltuosius Rūmus" ir šokome grojant "akmeninei" ir "akordeoninei" muzikai.

Sekmadienį kun. K. Pūgevičius iš Brooklyno mums kalbėjo apie Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kroniką. Jis pasakojo apie Kronikų rašytojų sunkumus ir parodė nuotraukų, fotokopijų ir kt.

Vėliau dalyvavome simpoziume, pravestame s. R. Penčylienės. Klausimai buvo pateikti LSS Tarybos Pirmininkei v.s. L. Milukienei, LSS Vyriausiai Skautininkei v.s. I. Kerelienei ir LSB Vyriausiam Skautininkui s. S. Miknaičiui. Taip pat su klausimais buvo kreiptasi į skautų atstovus: vyr. sk. L. Rimavičiūtę, gintarę M. Kupcikevičiūtę, s.v. V. Rasutį ir j.b. L. Jučą.

Popiet įvykusiose sporto varžybose žaidėm tinklinį, kvadratą ir lenktyniavom. Kai visi pavargusieji ėjo maudytis, Toronto ir Chicagos skautai nutarė žaisti tinklinį - pagaliau parodyti, kuris miestas stipresnis. Labai smarkiai ir atkakliai kovojant, kiekvienas miestas po vieną žaidimą laimėjo. Taip šis klausimas ir liko neišspręstas!

Savo paruoštoje paskaitoje sesė J. Mikutaitienė nurodė įvairių planų ir minčių, kaip įtraukti jaunus ir vyresniuosius vadovus į

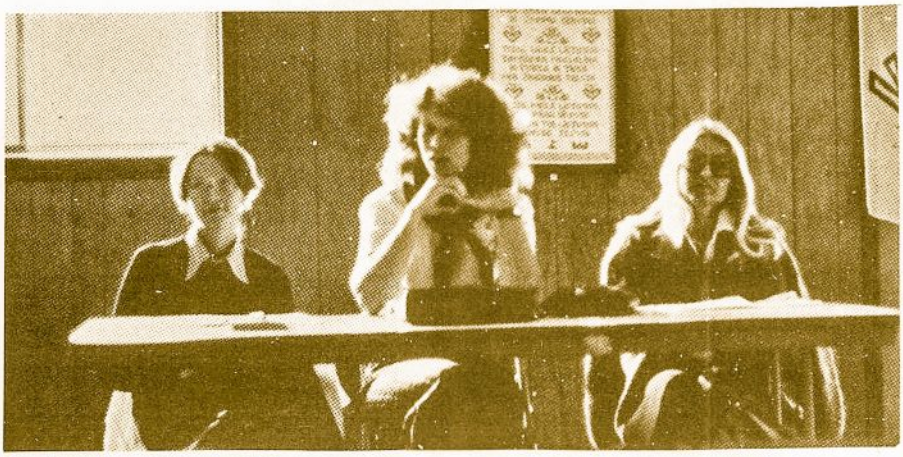

Ką sesės nutarė?
Vyr. skautės A. Banionytė, V. Abariūtė ir G. Grigaitienė - svarstybų "Lietuviškos vedybos" dalyvės.
vyr.sk. R. Lintakaitės nuotr.

aktyvią skautišką veiklą.

Sekmadienio vakare įvyko laužas, kurio metu išmokome naujų dainų. Pagaliau įvyko visų nekantriai laukiama "Gong show". Kiekviena vietovė buvo paruošus du pasirodymus. Pranešėja D. Rugieniūtė iš Detroito labai juokingai ir sumaniai pranešinėjo pasirodymus, o po jų pridėjo ir savo komentarų. Teisėjais buvo sesės Viktė ir Kristė Jankutės iš Detroito ir broliai Sriubiškis iš Toronto ir brolis Andriušis iš Chicagos. Laimėjo dvynukės sesės iš Detroito (panašios į Farrah), kurios jausmingai padainavo dainą.

Po to pagal programą įvyko naktiniai žaidimai. Ką tik įsitaisius slaptose vietose, išgirdome per garsiakalbį, kad žaidimai buvo atšaukti dėl kažkokių nenumatytų priežasčių. Kažin kokios tos priežastys?!.. Grįžome ir valgykloje, susėdę aplink stalą, dainavome.

Rytojaus rytą, stovyklą uždarant, su liūdesiu skirstėmės į namus. Neužmiršime naujų idėjų, minčių ir naujų pažįstamų. Ačiū labai detroitiškiams už tokį nuoširdų suvažiavimo suruošimą ir pravedimą!

vyr.sk.sl. Audra Kubiliūtė
"Aušros Vartų" tuntas
Chicago, Ill.

Reikėjo parašyti vieną studijinę temą ir atsakyti į 20 mokyklos vadovybės atsiųstų klausimų.

Stovykloj, šalia praktiško skautavimo ir naktinės iškylos, buvo daug naudingų ir labai įdomių pašnekesių ir paskaitų, kurios labiausiai galėtų padėti būsimiem draugininkam. Pašnekesių temos apėmė veiklos planavimą, mokymo koordinavimą bei vadovavimo būdus, o taip pat lietuvybę ir jos svarbą skautybei.

Reikia manyti, kad ši mokyklos instruktorių rūpestingai paruošta ir vaizdingai perduota medžiaga būsimiem vadovam padės daug geriau atlikti jiem pavestus uždavinius skautų vienetuose.

Arūnas Gudaitis,
Ąžuolo stovyklautojas

RAKO MIŠKAS

ĄŽUOLO MOKYKLA — STOVYKLA

Šių metų Ąžuolo vadovų mokyklos stovykla vyko liepos 23-30 Rako stovyklavietėj, Custer, Mich. Iš įvairių JAV vietovių dalyvavo 20 skautų. Vadovavo LS Brolijos skautų vadovų sk. vedėjas s. Romas Fabijonas. Instruktoriais buvo Antanas Saulaitis, SJ, Romas Povilaitis ir Algis Venckus.

Kiekvienas stovyklautojas šią stovyklą prisimins maloniai, nes ji buvo vesta sklandžiai ir gražiai.

Stovyklautojai buvo suskirstyti į tris skiltis, kurios turėjo pilnai įsiruošti savo stovyklavietes. Kiekvieną dieną skiltys pačių įsirengtoj virtuvėj pasigamindavo sau valgius. Šalia to, iš savo virtuvės skiltys nuolat vaišindavo ir po du mokyklos instruktorius.

Teorinę mokyklos dalį dalyviai turėjo atlikti dar prieš stovyklą.

Bostono vilkiukai ir jų vadovai įdėmiai klauso ir pasiruošę vykdyti tai, kas įžodžio metu pasižadėta.

A. Želvio nuotr.

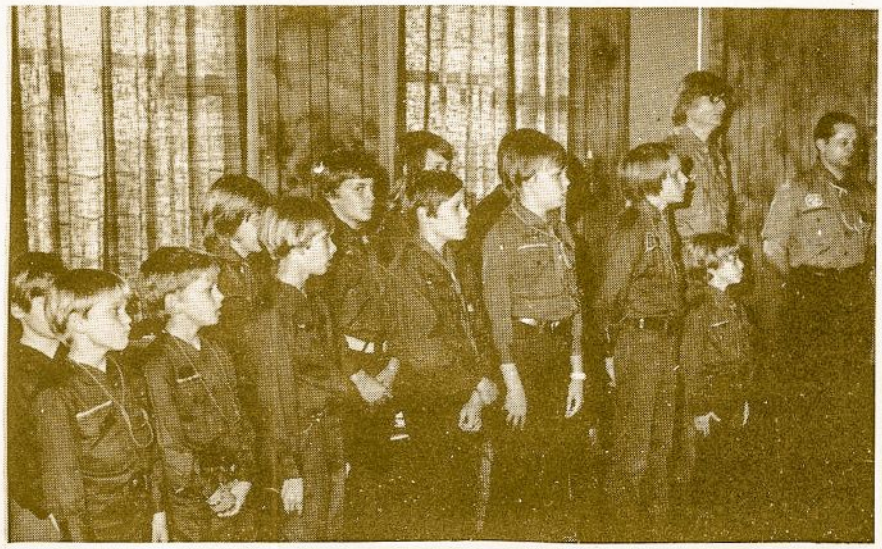

LKA
S STATKUS
2245 BURR OAK AVE
NORTH RIVERSIDE ILL
60546

ALp(LKA)3083

1977, Nr.8

SKAUTU AIDAS
6842 So. Campbell Ave.
Ckicago, IL. 60629

Rimo Švilpos NUOTYKIAI KENGŪRŲ ŽEMĖJE

Brolis Bronius sueiliavo,
Aleksandras iliustravo

PAVASARIO IŠKYLA

Linksmai juokias, šaipos tyčia
Štai margi žiedai gėlyčių,
Spindulių srovėms užliejus
Grakščiai lankstos medžiai vėjuo:

Jau varnėnas dailiai suokia,
Kukabura krūme juokias,
Suka žvirblis gūžtą naują,
Čirškia, šaukia, nerimauja...

Laipioja tvoromis katės,
Meiliai šypsos mėlynakės,
Bindzinėja sau vaikinai,
Žvilgsnius siųsdami merginoms...

Gi skauteliai ir skautukės
Vėl takais į mišką suka,
Kur žalios gamtos globoje
Jie sau daineles dainuoja.

Ką kalbėt apie jaunimą,
Jei akmuo krutėti ima,
Kai užspigina saulutė,
Ir kai šilti vėjai pučia...

***

Traukinaičiu — šimtą mylių,
Pėsčiomis — dar mylias tris,
Eina skautai miško linkui,
Žengia po skilties skiltis.

Prikimštos kuprinės pūpso
Ant broliukų nugarų,
Tik Švilpelė maišą tempia —
Bet ir jam žygiuot smagu!

Eina broliai, kerta kojon,
Skamba kloniai nuo dainų!
Trečią mylią įpusėjus,
Švilpai daros nesmagu:

Maišas lenkia jį prie žemės,
Prakaituoja, kaip pirty...
Šaipos broliai: "Geltonsnapis!..
Buvom juk ir mes toki!"

Šalia tako, metęs naštą,
Švilpa perpakuoja ją,
Ir kas likę susikroves,
Brolius vejasi risčia.

***

Va, jau miškas, jau upelis,
Iškylavietė jau čia.
— Na, dabar, broleliai mieli,
Jums parodysiu kai ką!..

Ir, maišioką žemėn trenkęs,
Švilpa medin strykt kate,
Bet švilpukas vado spiegia:
— Skautai renkas pas mane!

Tuoj darbams išskirstė vyrus:
— Valgyt virti, marš, skubiai!
O kiti — prie palapinių...
Apsisukite vikriai!

Švilpai į virtuvę teko:
— Malkų rinkti šok, brolau!
Ėjo Švilpa, nešė, tempė,
Žiūri, kad paklydo jau...

Juokias krūmuos kukaburos:
— Ot, tai skautas — cha-cha-cha!
O Švilpelę baimė ima:
— Žūsiu, verks namuos mama!

Ir paleido kakarinę:
— Gelbėkite, pražuvau!..
— — —
Posumas prabudo krūmuos,
Sukriuksėjo: — Kas gi tau?..

Rado broliai Švilpų Rimą
Už kalvelės — sveiką gyvą;
(Bandė teisintis vaikinas:
Tigras puolęs jį patylom!).

***

Po pietų — žaidimai buvo:
Sekė pėdsakus miškuose,
Paskui ruošės "patyrimui" —
Įžodžio be jo neduosi!

Vakaras ramus atėjo,
Laužas degė, dūmai rūko,
Jie dainavo, pokštus krėtė,
Buvo baisiai geram ūpe.

Bet — pasibaigė lauželis,
Brolius miegas paviliojo...
Tik sargyba tyliai vaikšto
Iškylavietėj tylioje.

90.741226